

సనాతన సారథి

జూన్ 2016

“ఒకసారి కనులెత్తి ఒప్పుగా జూచెనా కరుణా స్రవంతులు కదలివచ్చు”

సనాతన సారథి

సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలద్వారా మానవజాతి సామాజిక,
నైతిక, ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి అర్పితము

సంపుటము 59
సంచిక 6

జూన్ 2016

ప్రచురణ తేదీ
మే 23

1. తొలి పలుకు	సంపాదకీయం	4
2. రామకథారస వాహిని (ధారావాహికం)	భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు	6
3. విద్య లక్ష్యం	గురుదేవవాణి	11
4. ఆరోగ్య ప్రదాయి శ్రీ సత్యసాయి (31వ భాగం)	డా॥ కె.వి. కృష్ణకుమారి	15
5. మాయ దైవంయొక్క నీడ	అవతారవాణి	18
6. కిలాడి చిత్తము (కవీనాం కవిః)	చీమలకొండ జయశాస్త్రి	21
7. సాయికళామతల్లికి నీరాజనం (తృతీయ భాగం)	చంద్రమౌళి రమాదేవి	24
8. జ్ఞాపకాల పందిరి (చివరి భాగం)	ప్రొ॥ కె. అనిల్ కుమార్	27
9. పెగ్గి మేసన్ దివ్యానుభూతులు	ప్రొ॥ జి.ఎన్. మూర్తి	32
10. మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి (60వ భాగం)	బి.వి. రమణరావు	34
11. ప్రశాంతి సమాచారం	దివి చతుర్వేది	37
12. సాక్ష్యమే?	రామశర్మ	40
13. ఏది సత్యం?	చిన్నకథ	41

© శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం

ఎడిటర్ : బి.వి. రమణరావు

అసిస్టెంట్ ఎడిటర్ : వి. శ్రీనివాసులు

టెలిఫోన్ : 287375 (సనాతన సారథి Extn. 128) STD : 08555 ISD CODE: 0091-8555

గమనిక: అద్రసు కవరుపై గల మీ చందానెంబరు ప్రక్కన చందాగడువు ఎంతవరకు ఉన్నదో సూచించడం జరిగింది. మూడు వుప్పుల గుర్తు (***) ఉన్నట్లయితే మీ చందాను వెంటనే రెస్యవల్ చేయించుకోగలరు.

అధికారికమైన వెబ్సైట్లు : ప్రచురణల విభాగం, సాధనా ట్రస్టు: www.srisathyasaipublications.com
భగవాన్ ఫోటోలు: www.saireflections.org ప్రశాంతి సమాచారం: www.theprasanthireporter.org

E-mail: subscriptions@sssbpt.org, editor@sssbpt.org

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా (ఆం.ప్ర) - 515134 తరపున ప్రశాంతి నిలయంలోని శ్రీ సత్యసాయి ఆశ్రమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ప్రెస్ షెడ్ (120'X40')లో ముద్రింపబడి ప్రచురింపబడింది.

ముద్రాపకుడు, ప్రచురణకర్త : కె.ఎస్. రాజన్

“దుర్గుణములన్నింటిలోనూ అసూయ చాలా చెడ్డది. అసూయచేతనే లోకం మూడు భాగములు చెడిపోతున్నది. బాగున్నవారిని చెడగొట్టడమే అసూయయొక్క పని. రామాయణంలో రావణుడు మరణించాడుకానీ అసూయ అనే మంథర ఈనాటికీ సజీవంగానే ఉన్నది..... మంచివారికి అనేక ఇబ్బందులు కల్గుతాయి. కాచినచెట్టుకి రాళ్ళదెబ్బలు తప్పింది కాదు. మంచి జాతి వజ్రానికి కోతలు తప్పింది కాదు. స్వచ్ఛమైన బంగారానికి సుత్తివేట్లు తప్పింది కాదు. అట్లే, అవతారమూర్తులకుకూడను కష్టములు వచ్చిననూ వారు దేదీప్యమానమైన వజ్రాలుగా వెలుగొందుతూ ఈ జగత్తును ప్రకాశింపజేస్తారు. రామచంద్రునికి అరణ్యమునకు పోవలసిన అవసర మేమిటి? తన సత్యమునుగురించేకాక తన తండ్రి సత్యమును కాపాడే నిమిత్తమై రాముడు సర్వ సుఖములను త్యాగం చేశాడు. కనుకనే, ‘సత్యాన్నాస్తి పరో ధర్మః’ అన్నారు. కష్ట సత్యములను లెక్కచేయక సత్యముయొక్క విలువ గుర్తించాలని మానవునకు ప్రబోధించిన లీలా నాటకమే రామాయణం” అని ప్రవచించారు, భగవాన్. దశరథుడు నయానా భయానా కైకేయికి నచ్చజెప్పి శ్రీరామ పట్టాభిషేకం జరిపించడానికి చేసిన విఫలయత్నం రామకథా రసవాహిని (28వ భాగం) కళ్ళకు కడుతుంది.

“మానవ సమాజమునకు ధర్మము పాదములు, మోక్షము శిరస్సు. తక్కిన రెండు పురుషార్థములైన అర్థ కామములను మొందెమూ చేతులూ అనవచ్చు. ఇప్పుడు పాదములను, శిరస్సును నిర్లక్ష్యం చేసి మిగిలిన రెంటినీ ముఖ్యంగా ఎంచుకొంటున్నారు” అంటూ ఆధునిక విద్యా విధానములోని లోపాన్ని విశ్లేషించారు, భగవాన్.

నేటి విద్య తెలివితేటలనే పెంచె
కొంచెమైన గుణము పెంచబోదు
కోటివిద్యులుండి గుణము లేకున్నచో
ఫలమదేమి? దాని విలువదేమి?
అట్టి విద్య కన్న మట్టి మిన్న

గుణమును పోషించే ఆధ్యాత్మిక విద్యలో ఉత్తీర్ణులమై భగవత్ప్రేమను పొందడానికి మనము అలవర్చుకోవలసిన లక్షణాలను తెలియజేస్తుంది, విద్య లక్ష్యం.

ఉత్తానపాదుడికి ఇరువురు భార్యలు. వారిరువురి మధ్య సఖ్యత లేకపోవడంచేత అతడు కన్నకొడుకు ధ్రువుని కారడవులకు పంపవలసి వచ్చింది. దశరథునికి ముగ్గురు భార్యలు. వారిని సరియైన స్థితిలో ఉంచడానికి సాధ్యం కాక అతడు కన్నకుమారుడైన శ్రీరాముణ్ణి అడవికి పంపి కాయమును కోల్పోయాడు. ఇద్దరు, ముగ్గురు భార్యలవల్లనే ఇన్ని ప్రమాదములు సంభవిస్తుంటే, ఇంక పదిమంది భార్యలున్న మనస్సు గతేమిటి! దశేంద్రియములే ఆ పదిమంది భార్యలు. నాలుక మసాలా దోస కావా లంటుంది. మేము సుస్వర సంగీతాన్ని వినాలి, రేడియో పెట్టమంటాయి చెవులు. ఏదో కొత్త సినిమా వచ్చిందట, దానిని మేము చూడాలి అని ఆశిస్తాయి కన్నులు. ఈరీతిగా ఒక్కొక్క ఇంద్రియము ఒక్కొక్కదానిని ఆశిస్తూంటే, వాటి కోరికలు తీర్చలేక మనస్సు అశాంతికి లోనవుతూ ఉంటుంది. ఆరోగ్య పరిరక్షణకు ఇంద్రియ నిగ్రహము మరియు ఆధ్యాత్మిక దృక్పథముల అవశ్యకతను వివరిస్తుంది, ఆరోగ్యప్రదాయి శ్రీసత్యసాయి (31వ భాగం)

మాయయొక్క మర్మములచేత ప్రజలు తప్పుడు మార్గము పడుతున్నారనే కారణమున భగవంతుడాయెను అంతర్ధానమైపోవలసినదిగా కోరినట్లు ఒక కథ ఉంది. “నీవు ధరించు ముసుగును నేను. నీ సంకల్పమున ఉద్భవించిన మంచుతెరను నేను. నీవెంత సర్వ వ్యాపకుడవో నేనున్నా అంతే! నీవెక్కడనున్న అక్కడ నాకు కూడా చోటు కలదు. నీవెక్కడ లేవో అక్కడ నాకు చోటిచ్చిన ఆత్మసంరక్షణ చేసుకోగలను” అని మాయ జవాబిచ్చినదట. మాయ అనేది భగవద్విలాసములలో ఒకటి. భగవంతుని ఉపాధి అది అని చెబుతూ భగవాన్ చెప్పిన చిన్నకథ ఇది. మయను జయించే విధివిధానమును వివరిస్తుంది, మాయ దైవయొక్క నీడ.

చిమ్మచీకటిలో ఒక ముసలి భిక్షగాడు ఇంటి ముందర వచ్చి, ఈ రాత్రికి నాకు మీ ఇంట్లో ఆశ్రయమీయండి, అని ప్రాధేయపడితే, ఆ ఇంటి యజమాని, “ఇదేమైనా సత్ర మనుకొన్నావా?” అని గద్దించాడు. అప్పుడాయన, “దీనిని ఎవరు కట్టించారు? యెవరెవరు నివసించి వెళ్ళారు?” అని అడుగగా, “నా తండ్రి కట్టించాడు. ఇప్పుడు నేను ఈ ఇంట్లో నివసిస్తున్నాను. రేపు నా కుమారునిదే ఇది” అన్నాడు యజమాని. “మరి ఇది సత్రమే కదా” అన్నాడు భిక్షగాడు. స్వామి చెప్పిన ఈ చిన్నకథ ‘నేను, నాది, నావారు’ అని ప్రాకులాడడం ఎంత అవివేకమో స్పష్టం చేస్తోంది. ఒక కరెన్సీ నోటును చేతిలో పట్టుకొని ‘ఇది నాది’ అన్నప్పుడు అది తనలో నవ్వుకొని, ఎన్ని వేల చేతులు నన్ను తాకి ఇలా గర్వపడినవో అనుకుంటుందట. వచ్చేటప్పుడు చిన్న బట్ట అయినా చుట్టుకొని రారు, పోయేటప్పుడు కనీసం అడ్రసైనా ఇచ్చిపోరు. ఇంక దేనిని చూసుకొని అహంకారము? ఎందుకింత మమకారము? అని ప్రశ్నించారు, భగవాన్. అహంకార మమకారములకు పుట్టినిల్లు మనస్సు. దానిని అరికట్టే మార్గాన్ని సూచించే రచన, కిలాడీ చిత్రము.

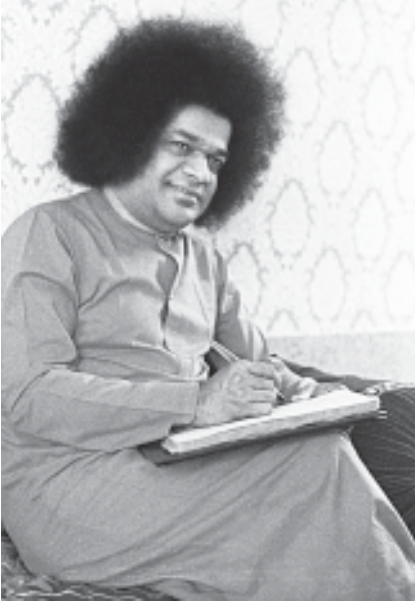
మనిషిలోని దుర్లక్షణములకు దోహదం చేసి అతనిని అధోగతికి తెచ్చుటకంటే అతనిలోని ఉత్తమ లక్షణములను ఊర్జితపరచి ఉన్నత స్థితికి తెచ్చుట కళాకారుల విధి అని ఉద్బోధించారు, భగవాన్. కళలు ప్రేక్షకులలో భగవత్ విశ్వాసమును, ఆధ్యాత్మికాసక్తిని పురిగొల్పునట్లుగా ఉండాలన్నారు. “చిత్రకళలతోడ చిత్రమైయున్నట్టి భరత భూమియందు జననమొంది, భరతమాత ధర్మభాగ్యంబు కాపాడ బాధ్యతంతయు మీదె భక్తులార!” అని పిలుపు నిచ్చారు. లలిత సాహిత్య కళలన్నింటికీ తల్లి అయిన సరస్వతీదేవియే శ్రీ సత్యసాయిగా అవతరించి, ఆయా రంగాలలో నిష్ణాతులైన కళాకారులకు, కళాకారిణులకు తమ దివ్య సన్నిధిలో వారివారి కళానైపుణ్యాన్ని ప్రదర్శించే సదవకాశాన్ని ప్రసాదించి, వారిపై ప్రేమామృతాన్ని వర్షిస్తున్నారు. సాయి సరస్వతి అనుగ్రహానికి నోచుకొన్న కొందరు కళాతపస్విుల అనుభవాలను, మనోభావాలను వివరించే రచన, సాయికళామతల్లికి నీరాజనం (తృతీయ భాగం)

తమకు భక్తి యుక్తమైన సేవలు సల్పేవారిలో ఆర్తులు, అర్ధార్తులు, జిజ్ఞాసులు, జ్ఞానులు అనే నాలుగు రకములైన వ్యక్తులున్నారని గీతలో భగవాన్ సెలవిచ్చారు. వారిలో జిజ్ఞాసుల కోవకు చెందిన సాధకురాలు పెగ్గిమేసన్. పలు సంవత్సరాలు ఆమె గావించిన దైవాన్వేషణ భారతదేశానికి వచ్చి భగవాన్ ను దర్శించుకోవడంతో సఫలమైంది. “నా సంకల్పం లేనిదే మీరు నా సన్నిధికి రాలేరు” అని తాము సెలవిచ్చినట్లుగా ఎక్కడో ఇంగ్లాండులో ఉన్న పెగ్గిమేసన్ జీవితంలోకి భగవాన్ అత్యంత అద్భుతమైన, అనూహ్యమైన రీతిలో ప్రవేశించి, ఆ దంపతులను తమ సన్నిధికి రప్పించుకొని, తమ దివ్య సందేశవ్యాప్తికి ఉపకరణాలుగా వారిని మలచుకున్నారు. పెగ్గిమేసన్ దివ్యానుభూతులు భక్త పాఠకులను ఉత్తేజపరుస్తాయి.

భగవాన్ మనకు అందించే స్ఫూర్తి అంచనాలకు అందదు. వారి సంకల్పానికి తిరుగు లేదు. వారి ప్రేరణ ఊహాతీతము. ఈ జరిగేదంతా నిజమా అని సందేహం కలుగుతుంది. ఎవరిచేతనైనా ఎక్కడైనా ఎప్పుడైనా ఎంతటి పన్నైనా చేయించగల సాయి శక్తి నిరుపమానం, ఆశ్చర్యానందకరం. అనిల్ కుమార్ గారు ఈ మధ్య ఒక ఊర్లో తాను స్వయంగా చూసి వ్రాస్తున్న స్ఫూర్తిదాయకమైన సేవాకార్యక్రమాల వివరాలు, జ్ఞాపకాల పందిరి (54వ భాగం)లో చదువుతారు.

ఒక పర్యాయం ఒక భక్తుడు, “స్వామీ, మేము మీ దివ్యత్వమును ఏవిధంగా అర్థం చేసుకోగలము?” అని అడుగగా, “మీరు కాళ్ళునొప్పి పెట్టి క్రిందపడిపోయేదాకా నా నీడలో నిల్చున్నా నా దివ్యత్వమును అర్థం చేసుకోలేరు” అన్నారు, భగవాన్. మాయ భగవంతునియొక్క నీడ అని స్వామి సెలవిచ్చారు కదా! మరి మాయావృతమైన దృష్టితో మాధవత్వాన్ని ఏరీతిగా గ్రహించగలము? అయితే, మనపైన తమ అపారమైన కరుణతో స్వామి అప్పుడప్పుడు ఆ మాయ తెరను తొలగించి తమ మాధవత్వాన్ని దర్శింపజేస్తారు. అటువంటి మరికొన్ని అపురూప సంఘటనల సమాహారంగా మీ ముందుకు వస్తోంది, మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి (60వ భాగం)

-సం॥

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిశ్వర విరచిత

రామోద్ధారోనో వాహినో

(గత సంచిక తరువాయి - 28వ భాగం)

అంత దశరథుడు పిచ్చైత్తినవానివలె తన తల బాదుకొంటూ, “కైకా! ఈ అనర్థము నీకు మేలగునని ఎవరైనా బోధించినారా? లేక యేదైనా పిశాచము పట్టి నీవిట్లు పీడింప బడుచున్నావా? రాముణ్ణి అరణ్యమునకు పంపుమని భరతునకు పట్టము గట్టుమని కోరుటలో ఏమిటి ఈ వికారము? ఎందుకీ విపరీత బుద్ధి? కైకా! నీ భర్తనైన నాకునూ, నీ పుత్రుడైన భరతునకునూ, ఈ రాజ్యానికి నీవు మేలుచేయ తలంచుకొన్నట్లయితే, ఈ విపరీతపు కోరికలు వీడుము. బాగుగా ఆలోచించుకొనుము. లేకున్న, నీవు నేను నీ కొమరుడు నిష్కారణముగా అపకీర్తి పాలు కావలసివచ్చును. అంతటితో పోక, రాజ్యము నాశనము కాగలదు. ఇంకా అనేక ప్రమాదములు సంభవింపవచ్చు.

నీచురాలా! ఈనాడు నీవు కోరినట్లు నేనంగీకరించినను భరతుడు రాజ్య పట్టాభిషేకమునకు ఒప్పుకొనుననుటలో

నమ్మకమేమి? భరతుడు ధార్మికుడు, మతిమంతుడు. రాముణ్ణి అడవులకంపుటకుకానీ, ఈ రాజ్యమును ఏలుటకు కానీ భరతుడు ఒప్పుకోడు. ఒక్క భరతుడేకాదు; మంత్రులు, పురోహితులు, మిత్రులు, జనులు, ఋషులు, అందరూ నీ అభీష్టమునకు విరుద్ధులే అగుదురు. ఇందరి అసంతృప్తితో నీవేమి ఆనందించగలవు? చక్కగా యోచించుకో.

పైవారల అంగీకారముతో ఏకాభిప్రాయముంచి, నేటి సాయంకాలమున జనసభామధ్యమున రామాభిషేకము గావించునని ప్రకటించితిని. ఈనాడు నా మాటకే నేను అడ్డుతిరిగిన, సేనతో యుద్ధమునకు ప్రవేశించి శత్రుసేనలను చూచి తిరిగి వచ్చినట్లగును కదా!

రామాభిషేకమునకు సకలమూ సంసిద్ధమే. అందరికీ వార్త అందించితిని. ప్రజలు రేపటి ఏర్పాట్లు తగినరీతి గావించుచున్నారు. నగరము అప్పుడే జనముచే క్రిక్కిరిసి కళకళలాడుచున్నది. ఈ సమయములో నేను రాముణ్ణి వనవాసమునకు పంపిన, రామాభిషేకం, రాజ్యపరిపాలన, వనవాసం కావటం, ఒక రాత్రిలో జరిగిపోయెనా అని ప్రజలు నన్ను పరిహసించరా? జనసభామధ్యమున ప్రకటించిన పలుకులు నేనిప్పుడేరీతిగ సమర్థించుకొందును? మహారాజు ఇంత తెలివితక్కువవాడని ప్రజలు ఎంతగా వెక్కిరింతురు! ఇన్ని సంవత్సరములు ప్రజామన్ననల నందుకొనిన దశరథ మహారాజు మహాధార్మికుడు, గుణవంతుడు, శౌర్యవంతుడు అను పేరుగాంచి కడకు యింత తెలివితక్కువగా ప్రవర్తించెనన్న అపకీర్తి నేనెట్లు భరింతును?” అని అనేకవిధముల తన గౌరవ

మర్యాదలనుకూడనూ విప్పి కైకకు
తెలియునట్లు తెలుప యత్నించెను.
కానీ కైక మహామారిగా మారి,
దశరథుని మాటలను అణుమాత్ర
మైననూ లెక్కచేయక అతని గౌరవ
ప్రతిష్ఠల నాలోచించక, తన పట్టును
వీడక క్షణక్షణమునకు తన
వాంఛను పెంచుకొనుచుపోయెను.
మహారాజు మాటలకు విరుద్ధముగా
పలుకుచు అతని వాగ్దానమును
పలుమార్లు అతనికి జ్ఞాపకము
చేయుచూ వచ్చెను.

స్త్రీ సుఖమును కొనుక్కొనే పాపినా
నేను? ఇట్టిది దశరథ మహారాజు
చేయతగినదా? ఇట్టిదానికి నే
ఒడిగట్టిన, కుక్కలు కూడనూ
నన్ను నిందించును కదా! ప్రతి
బాలుడుకూడను నన్ను చూచి
రాలు రువ్వకుండునా? కడకు
ఇట్టి గతియా దశరథునకు? ఛీ!
ఇది నా పురాకృత దుష్పుత్రము.
మెడకు వేసికొన్నది ఉరిత్రాడని
తెలియక భద్రపరచినట్టయినది.
ఇంతకాలం రమించినది మృత్యు

అంత దశరథుడు, “కైకా! రాముడు అరణ్య
వాసమునకు పోయిన నేను క్షణమైనను బ్రతుకను.
కౌసల్య స్థితి చెప్పనక్కరలేదు. ఈ క్షణమే ప్రాణము
వీడును. ఇక సీత తల్లడిల్లక మానదు. రాముణ్ణి వీడి
క్షణకాలమైన తాను ఉండలేదు. ఈ ఘోరమును
ప్రజలు చూడలేరు. మహామేధావి, గుణశీలుడైన
రాముని అరణ్యమునకు పంపుచుండ లక్ష్మణుడు
ఊరకుండునా? వేయేటికి? మరుక్షణమే లక్ష్మణుడు నీ
ప్రాణమును తీయును. ఇది సత్యము. కడకు మన
రాజ్యమిన్ని అనర్థములకు, అవస్థలకు గురి కావలసి
వచ్చును. నీకు తెలిసి తెలిసి ఈ ముండబ్రతుకున
కెందులకు ఇంత ప్రయత్నము జరుపుకొనుచున్నావో
అర్థమగుటలేదు. దురాత్ములారా! నీ చక్కదనమును
చూచి నేను మోసపోతిని. బంగారు కత్తికదా అని
గొంతు కోసుకొనుటకు ప్రయత్నించు మూఢుడనైతిని.
విష క్షీరమును త్రాగినవాడనైతిని. నన్ను అనేక
ఇచ్చకాలతో మోసము చేసితివి. కడకు నా వంశమునే
మట్టిపాలు చేయ సంకల్పించితివి.

ఛీ! నేనెంత మూఢుడను. అనేక యాగములు సల్పి
దైవ కటాక్షమున లభించిన పవిత్ర పుత్రుని అమ్ముకొని

దేవతననే విషయము నాకు తెలియకపోయెను.
చేతులారా మృత్యువును రమించితిని, వర్ణించితిని. అది
నా పాప ఫలము. కాకున్న స్త్రీ సుఖమునకై కన్న
కొడుకును కారడవుల కంపునట్టి తండ్రులుండురా?
అయ్యో! ఏమిటి ఈ విచిత్రము! ఇప్పటికి కూడను నేను
నమ్మలేకున్నాను.

కైకా! మార్పుకొమ్ము నీ మూఢ తలంపు.
రాముడు నా మాటకు మారు మాట్లాడదు. అసలు ఈ
విషయమును వినిన చాలు, చెప్పనక్కరలేదు, అడవికి
వెళ్లుటకు సంసిద్ధుడు కాగలడు. నన్నెందులకు అడవికి
పంపుచున్నావనికూడనూ ప్రశ్నించడు. అట్టి గుణ
శీలుడు రాముడు. రాముడేమిటి? నా కుమారు
లెవ్వరును నా ఆజ్ఞను మీరరు. భరతుడు నీ యీ
తలంపును వినిన సహించడు. తల్లి అనికూడను
విచారించక ఏమైననూ చేయవచ్చు. భరతునకు
రాముడన్న పంచప్రాణములు. నీ కోరికకు విరుద్ధముగా
నైనను చేయ సంసిద్ధుడు. అనగా భరతుడే అడవికి
వెళ్లి రామునకు పట్టాభిషేకము చేయవచ్చు. అట్టి
గుణశాలి భరతుడు. వాని మనసును కూడను
గమనించలేని దుర్బుద్ధి నేమని చింతింతును!

కైకా! 'వినాశకాలే విపరీత బుద్ధిః' అన్నట్లు నీ వినాశమునకే ఈ వికారపు తలంపులు కలుగుచున్నవి. ఈ యిక్షాకుల వంశమునకే తీరని అపకీర్తిని తేగోరుచున్నావు. ఇందరిని తీరని దుఃఖములో ముంచి ప్రాణములు తీసిన నీవు మాత్రము ఏమి ఆనందము ననుభవించువు? ఒకవేళ ఆనందించిననూ అది ఆనందమా? ఛీ! ఛీ! పరుల బాధను చూచి, ఆనందించువారు మహా పాపులు, రాక్షసులు. పరుల సంతోషమును కోరువారు పరుల ఆనందము నపేక్షించువారు పవిత్రులు. మహారాణివై, రాజపుత్రివై ఇంతమాత్రమయిననూ తెలిసికొనలేకుండిన రాజ వంశముకే అపకీర్తి కదా!

కైకా! నేను కడసారిగా ఒక్క మాటను చెప్ప తలంచుచున్నాను. విను, రాముడు నా ప్రాణము. రాముని వీడి నేను బ్రతుకలేను. నీకసంతృప్తి పెట్టలేను. ఒకవేళ నీ తృప్తి నిమిత్తమై నేను రాముణ్ణి అరణ్యమునకు వెళ్ళమని నోటితో తెలుపకున్ననూ ఈ విషయమును విన్న రాముడు పితృవాక్యపరిపాలకుడు గనుక తండ్రి మాటను నెరవేర్చుటకై తనకు తానే అరణ్యమునకు బయల్దేరిపోవును. దానికి అడ్డుండదు. ఆ వార్త విన్న క్షణమునందే నేను ప్రాణమును విడుతును. లక్ష్మణుడు, సీత, కౌసల్య రామునితో అడవులకు వెళ్ళవచ్చును. కారణమేమన కౌసల్య రాముని విడిచి బ్రతుకదు. సీత రాముని అనురించక మానదు. లక్ష్మణుడు రాముని అడుగుజాడలను వీడదు. లక్ష్మణుని అనుసరించి ఊర్మిళ కూడ వెళ్ళ వచ్చును. అట్టి సమయమున నేను ప్రాణములను వీడిన ఈ కాయమునకు అంత్యక్రియలు సలుపువారుండరు.

ఈ వార్త కేకయరాజునకు తెలిపి, భరత శత్రుఘ్నులను గొనివచ్చుటకు కాలము పట్టును. అంతవరకూ దీనికెవ్వరూ సంస్కారము చేయరు. ఒకవేళ నేనిట్టి కిరాతకపు చేష్టకు ఒడిగట్టితినిని,

నన్ను ప్రజలుకూడ చూడక, కాకుల గద్దల పొల్గావించ వచ్చును. అయితే నా ప్రజలు అట్టి స్థితికి పూనుకొనరు. కనుక భరతుడు వచ్చువరకు ఏదో ఒక విధముగ ఈ కాయమును పెట్టియుంచుదురు. కానీ రాజ్యపాలనకే భరతుడు ఒప్పుకొనుపట్ల అట్టివాడు నా కాయమును ముట్టుటకుకాని, దహన సంస్కారములు చేయుటకు గాని వీలుండదు. అట్టివాడు అర్హుడుకూడ కాదు గనుక వానిచేత ఈ ప్రేతకర్మను చేయించనని వాగ్దానమైననూ చేయుము" అని అడిగెను.

“ఇట్లు నీవు వాగ్దానమిచ్చినను ఇవ్వవచ్చును. కానీ ముందగా బ్రతికియుండుటలో నీకేమి ఆనంద ముండునో తెలుపుము. దుష్టచారిణీ! కడకు ఇంత కిరాతకురాలవైతివా! రఘువంశమునే నేల రాల్చుచున్నావా? ఇది నీ స్వభావమా? లేక వైష్ణవ మాయ నీలో ప్రవేశించి నిన్నిట్లాడించుచున్నదా? అర్థము కాకున్నది” అని దశరథుడు బాధపడుచుండగా మూడుర్భాములు గడచినవి. వ్యాధిగ్రస్తునివలె నిట్టూర్పులు విడుచుచూ కుమిలిపోవుచున్నాడు దశరథుడు.

దశరథుడు కైకను ఎట్లయినను మంచి చేసికొని, రామపట్టాభిషేకము పూర్తిగా నెరవేరునట్లు చూడవలె నని తలంచి, “ఓ! దేవీ! నీవు మంగళ స్వరూపిణివి. నేనింతవరకు నిన్ను ప్రాణసమానముగా చూచితిని. నీవునూ నన్ను హృదయ సమముగా కాపాడితివి. ఈ మిగిలిన కాలములో, ఈవిధమైన అపోహలకు చోటివ్వక, శేషకాలమును శాంతముగా సంతోషముగా గడుప ప్రయత్నింతము. ఓ సుశ్రోణీ! నేనిక ఎంతో కాలము బ్రతుకను. ఇంతకాలము సత్యవ్రతుడనని పేరుపొంది సర్వమానవుల మన్ననలనందుకొని బహిరంగ సభలో, రేపటి దినమున శ్రీరామచంద్రునికి పట్టాభిషేకమును గావించునని శపథము చేసితిని. రేపటిదినమున, ఈ మంగళ కార్యము జరుపకున్న

లోకులు నన్నెంత నిందింతురో! నన్నెంత అవమాన పరతురో! నీవే యోచింపుము.

దేవాసుర యుద్ధమున, నన్ను కాపాడి, ఈనాడు నన్ను పరాభవము చేయుట, నీకేమాత్రము న్యాయము కాదు. పోనీ ఈ రాజ్యమంతయూ నీకు వరదానముగా నిత్తును. నీవే రామునకు పట్టాభిషేకము గావించుము. ఇందుకు భరతుడు కూడనూ అమితానందపడగలడు. అంతేకాదు; గురువులు, ఋషులు, మంత్రులు, ప్రజలు ఒకరేమి, లోకమే నిన్ను మెచ్చుకొనును. నీ యశస్సు లోకములో శాశ్వతముగా ఉండిపోగలదు. అట్లుకాక, ఈనాడు నీవు రామాభిషేకమునకే అడ్డు తగిలిన లోకులంతా నిన్ను నిందింతురు. నీచపరతురు. నీ కుమారుని సహితము తూలనాడుదురు. నీవలన రాజ్యమునకే కాక వంశమునకే అపకీర్తి వచ్చును. నీవు ప్రతి చిల్లరవానిచేతను ఛీ! ఛీ! అనిపించుకొనవలసి వచ్చును. బాగుగా యోచించుకొనుము! శాశ్వత కీర్తిని గోరి ఈ పట్టాభిషేకమునకు అడ్డుతగలక, రేపటి దినము నీ చేతులారా రామచంద్రునికి అభిషేకము గావించుము” అని ఆమెను ఆనందపెట్టుటకై అనేక రకముల మృదుమధురమైన మాటలాడుచున్న దశరథుని చూచి, కైక, “రాజా! మీ మాటలు అతి విచిత్రముగా నున్నవి. చెప్పిన మాటలను తప్పించుకొను నిమిత్తమై మీరు వేయు పన్నాగములు నన్నేమాత్రమును మార్చజాలవు. ఏమి కావలయునో కోరుకొమ్ము. ఇత్తునని, మీరే వాగ్దానము చేసి, చెప్పినటుల చేయక నేడు ఈవిధమైన బాధలను ప్రదర్శించుట మీకు పాడికాదు. మీ గౌరవ మర్యాదలను మీరే వమ్ముచేసుకొనుచున్నారు. ఇందుకు నేనేమాత్రము బాధ్యురాలను కాను. సత్యమే పరమ ధర్మమని ధర్మవేత్తలు చెప్పు మాటలను జ్ఞప్తికి తెచ్చుకొనుడు. నేనుకూడనూ ధర్మాన్ని అనుసరించే, మీరు వాగ్దానము చేసిన వరములను చెల్లించుమని

కోరుకొంటిని. అందులకు మీరునూ, సరే అని ఒప్పుకొంటిరి. ఇప్పుడు నేనేమిటో అన్యాయమునకు ఒడికట్టినటుల, మహాపాపమునకు పూనుకొనినటుల, తమకు తీరని అపకీర్తి తెచ్చిపెట్టినట్లు పలుకుచున్నారు. ఇది ఏమాత్రమూ న్యాయముకాదు. ఇందులో నాది ఏమాత్రమూ దోషము లేదు. ముందు వెనుక యోచించక, మీరు మాటనిచ్చి క్రియా రూపమునకు దిగినపుడు తబ్బిబ్బగుట తమలోని దోషమే! వాగ్దానమును చెల్లించలేనివారు వాగ్దానము చేయుట మహాపాపము. చెప్పిన మాటలను చెల్లించితిరా, ఎట్టి పాపమైనను సత్య వాక్యాచరణముతో నశించగలదు.

మీకు తెలియదా? పూర్వము శిబి అను చక్రవర్తి ఒక పావురమును కాపాడుదునని మాట ఇచ్చుటచే మాటను నిలబెట్టుకొను నిమిత్తము తన దేహములోని మాంసమును కోసి దేగకు ఇచ్చెను. అదేవిధముగా అలర్క మహారాజు మాటను నిలబెట్టుకొనుటకై ఒకానొక బ్రాహ్మణునకు తన రెండు కన్నులను తీసియిచ్చెను. సమస్త సంపదల కధిపతి అయిన సముద్రుడు, సత్యవ్రతమువలననే, తన పొలిమేరను దాటి రాలేకపోవుచున్నాడు.

రాజా! వేయేటికి? అన్నింటికి సత్యమే పరమ ప్రమాణము, ప్రధానము. సత్యమే శబ్దము; సత్యమే బ్రహ్మము; అదే ధర్మము, సత్యమొక్కటే అక్షయముగా నుండునది. అట్టి లక్ష్య పదమును వీడి క్షయమగు వాటికై మీరు ప్రయత్నించుట, మీబోటి రాజులకు తగనిది. మీరిచ్చిన మాటను నెరవేర్చుకొని శాశ్వత కీర్తిని, నిలబెట్టుకొనుడు; అంతేకానీ, పుత్ర వాత్సల్యమునకు, స్త్రీ వ్యామోహమునకు లొంగి రాజనీతిని, ప్రభుకీర్తిని ఉల్లంఘించి ఇక్ష్వాకు వంశమునకు తీరని అపకీర్తిని తెచ్చి పెట్టకండి; వేరుగా యోచించక తక్షణమే రాముణ్ణి పిలిపించి అరణ్యమునకు సిద్ధముకమ్మని చెప్పి భరతుని

రప్పించుటకు తగిన ఏర్పాట్లు గావించుమని మంత్రితో తెలుపుట మంచిది. తెల్లవారవచ్చుచున్నది. ఈ రెండునూ తెల్లవారులోపున జరిగియే తీరవలయును. మీరెన్ని చెప్పిననూ, నేను తృప్తిపడను. అట్లుగాక మీరు మొండిపట్టుతో రామపట్టాభిషేకము గావించురా, నిండు సభలో నేను ప్రాణములు వీడుదును. ఇది సత్యము” అని అతి తీవ్రముగా మాటాడునట్టి కైకను చూచి దశరథుడు మహా రౌద్రుడై, కోపమును మ్రింగలేక వెలుపల పెట్టలేక, వామనమూర్తికి మాట యిచ్చి తప్పించుకొనని బలిచక్రవర్తివలె ధర్మశాప బద్ధుడయిపోయినాడు. కన్నులు మబ్బులు క్రమిస్తవి. తల బరువెక్కినది. నేల వ్రాలినాడు.

కడకెట్టులో ధైర్యమును తెచ్చుకొని, “పాపీ! నేడు రామాభిషేకము నిల్పిన నేను ప్రాణములు వీడుట తథ్యము. తరువాత ముండవై ఈ రాజ్యమును నీ ఇష్టము వచ్చినటుల ఏలుకొమ్ము” అని ఉద్రేక పూరితముగా పలికి, “హా రామా! నా చేతులారా నిన్ను అరణ్యమునకు పంపవలసివచ్చెనా? నేను పంపను. నా ప్రాణములనయిననూ వీడుదును. కానీ నిన్ను విడిచి యుండలేను. ఓ రాక్షసీ! నా సుకుమార సుందరుని కారడవులకంప నీ మనసు ఎట్లాపెను? ఎంత కిరాతకురాలివైతివి చండీ!” అంటూ మూర్ఛపోయెను.

(సశేషం)

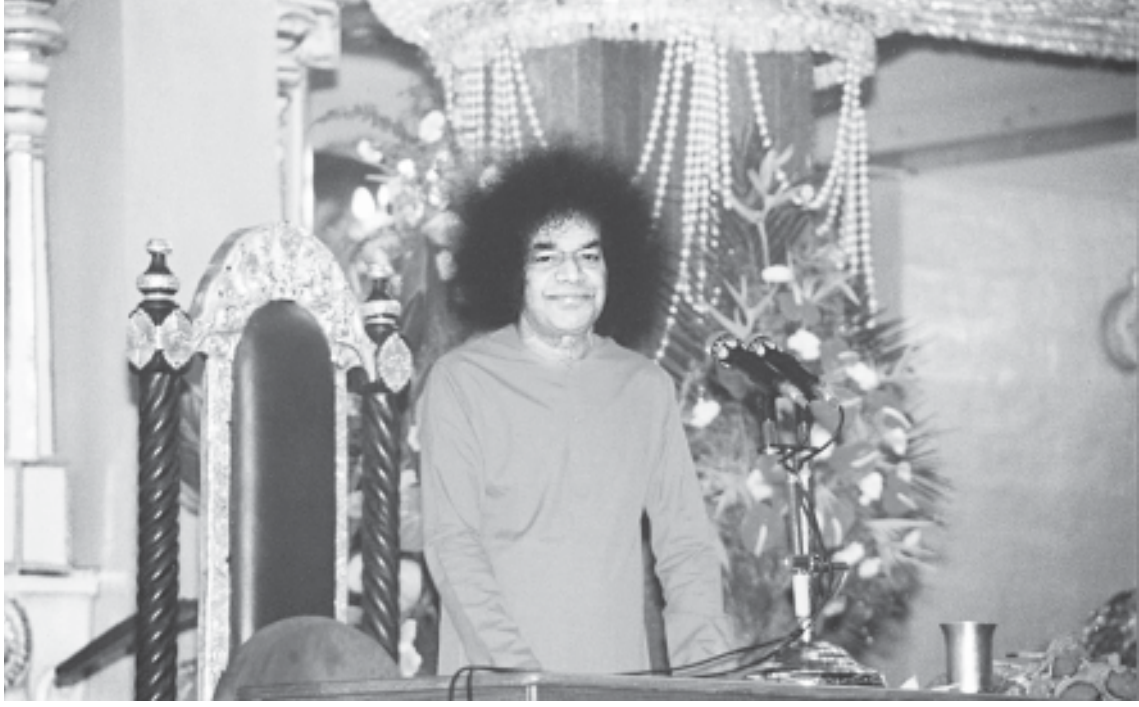
దైవానికి ప్రీతికరమైన పుష్పములు

శ్లో॥ అహింసా ప్రథమం పుష్పం
పుష్ప మింద్రియ నిగ్రహాః
సర్వభూతదయా పుష్పం
క్షమా పుష్పం విశేషతః

శ్లో॥ శాంతిః పుష్పం తపః పుష్పం
ధ్యానం పుష్పం తథైవ చ
సత్య మష్టవిధం పుష్పం
విష్ణోః ప్రీతికరమ్ భవేత్

అహింస, ఇంద్రియ నిగ్రహము, సర్వభూత దయ, క్షమ, శాంతి, తపము, ధ్యానము, సత్యము - ఈ ఎనిమిది గుణములున్న విష్ణుదేవునికి అత్యంత ప్రీతికరమైన పుష్పములు. ఈ పుష్పలచేత పూజించిన విష్ణువు తృప్తుడగునుగాని యితర పుష్పములచేత కాదు సుమా! (సూక్తిముక్తావళి)

విద్యార్థులకు ఉద్యోగ

విద్య లక్ష్యం

.....

విశ్వమే ఒక విద్యాలయము. ఇందులోని ప్రతి ప్రాణి విద్యార్థియే. ఒక్కొక్క విద్యార్థి ఒక్కొక్క విషయంలో కృషి చేసి పట్టమునందుకుంటున్నాడు. ఎవరికి అభిరుచి గల విషయమును వారు ఎన్నుకుంటారు. ఎవరు ఏ మార్గమును అనుసరించినప్పటికీ అందరికీ ఏకోన్ముఖమైన గమ్యమొకటి ఉన్నది. అదే భగవత్ప్రేమ అనే పట్టానందుకోవడం. సైన్యంలో చేరినవారిలో ఒకరు మంగలిగా పనిచేయవచ్చును, ఒకరు చాకలిగా పనిచేయవచ్చును, ఒకరు కాపలాదారుగా ఉండవచ్చును, ఇంకొకరు సిపాయిగా ఉండవచ్చును, ఒకరు కల్నల్ కావచ్చును, మరొకరు మేజర్ కావచ్చును. వారివారి పదవులలో ప్రత్యేకత ఉన్నప్పటికి

‘పెరేడ్’ చేయడం, తుపాకీ కొట్టడం ఈ రెండూ అందరికీ అత్యవసరం. అదేవిధముగనే విశ్వమనే విద్యాలయంలో నైతిక, భౌతిక, ధార్మిక, లౌకిక, వైజ్ఞానిక మార్గములెన్ని ఉన్నప్పటికీ అన్నింటికీ కీలకమైనది ఆధ్యాత్మికము.

డకార పంచకం

ఆధ్యాత్మికంలో కూడా కొన్ని సబ్జెక్టులు ఉన్నాయి. ప్రత్యేకమైన గ్రూపులున్నాయి. అదే డకార పంచకము.

1. ప్రపత్తి, అనగా Dedication 2. భక్తి, అనగా Devotion 3. నియమము, అనగా Discipline. 4. విచారణాశక్తి, అనగా Discrimination 5. పట్టుదల, అనగా Determination. ఇదే డకార పంచకము.

ఈ ఐదింటినీ గ్రూపుగా తీసుకొని ఇందులో ఉత్తీర్ణులైన వారికి మాత్రమే భగవత్ ప్రేమను పొందే అధికారముంటుంది.

మొదటిది ప్రపత్తి (Dedication) - సమర్పణము. స్వామి ఇక్కడకు రావడంతోటే ప్రతి అధ్యాపకుడు, ప్రతి విద్యార్థి ఒక పుష్పాన్ని అర్పించి నమస్కరిస్తున్నారు. పుష్పమనగా హృదయ పుష్పము. ఈ పుష్పము మీద కామ క్రోధ లోభ మోహ మద మాత్సర్యములనే పురుగు లేవీ ఉండకూడదు. పురుగులున్న పుష్పమును భగవంతునికి అర్పించము. వానిని తీసి పరిశుభ్రము చేసి ఆ తర్వాతనే భగవంతునికైనా, పెద్దలకైనా అర్పిస్తాము. హృదయ పుష్పము మీద పురుగులు రెండు ఉంటాయి. మొదటిది అహంకారము. రెండవది అసూయ.

అహంకారము పలు విధములుగా ఉంటుంది. ధన అహంకారము, బల అహంకారము, కుల అహంకారము, విద్యా అహంకారము, సౌందర్య అహంకారము. రాజ్య అహంకారము, తపో అహంకారము. ఇందులో ధన విద్యా అహంకారములు నీచమైనవి. అహంకారమనే అడ్డుగోడ ఉన్నంతవరకు భగవత్తత్వాన్నిగాని, ఆత్మతత్వాన్నిగాని గుర్తించడం సాధ్యంకాదు. కనుక జీవునికి దేవునికి మధ్యనున్న ఈ అహంకారమనే అడ్డుగోడను మనము తీసివేయాలి.

“కలిమి కలిగిననాడు కైలాసపతి నైన
ధిక్కరించి పాపి తిరుగుచుండు
కలిమి తీరగానె కనిపించు దైవంబు
ఉన్నమాట తెలుపుచున్న మాట”

అహంకారాన్ని మనము ఏనాడు దైవానికి అర్పిస్తామో ఆనాడే ఆత్మస్వరూపులముగా రూపొందుతాము. ప్రపత్తి (Dedication)లో మొట్టమొదట చేయవలసినది అహంకార సమర్పణమే.

భగవత్సేవా ఫలితం

రెండవది భక్తి (Devotion). అనగా నిరంతరం భగవంతుని తలంపుతో ఉండడం. ‘భజ్’ అనే ధాతువు నుండి పుట్టినది భక్తి. అనగా ప్రేమతో భగవంతుని తలచుకోవడం, స్మరించడం, భజించడం, తపించడం భక్తి. ఈ భక్తిలో సేవ అతి ప్రధానమైనది. ఈ సేవవల్ల లభించే ఫలితము ఇట్టిది అట్టిది అని నిర్ణయించడానికి వీలులేదు.

తులసీదాసు ఒకానొకప్పుడు త్రివేణీ సంగమంలో భగవచ్చింతన సలుపుతున్నాడు. రామలక్ష్మణులు ఇరువురూ చిన్నపిల్లల రూపం ధరించి తులసీదాసు వద్దకు వచ్చి, “కాకాజీ క్యా కర్తే హై?” “కాకాజీ ఏం చేస్తున్నారు?” అని అడిగారు.

తులసీదాసు, “బేటా! రామ్కా సేవా కరతా హూఁ”, “నాయనా! రాముని సేవ చేస్తున్నాను” అన్నాడు.

“సేవా సే క్యా ప్రయోజన్?”, “సేవవల్ల ఏం లాభం?” అని అడిగారు.

“సేవా సే మేవా మిల్తాహై”, “సేవవల్ల ఫలం దొరుకుతుంది” అన్నాడు తులసీదాసు.

“మేవా మిల్తా హైతో క్యా ప్రయోజన్? ఏక్హీ దఫా జీర్ణ హోజాయేగా”, “ఫలం దొరికితే ఏం లాభం? ఒకేసారి జీర్ణమైపోతుందిగా” అన్నారు పిల్లలు.

అప్పుడు చెప్పాడు తులసీదాసు, “ప్రాకృతమైన ఫలం తాత్కాలిక మాధుర్యాన్నే ఇస్తుంది. క్షణకాలంలో జీర్ణమైపోతుంది. భగవంతుడిచ్చే ఫలం ప్రేమఫలం. అది తింటే ఆకలే కాదు. సేవవల్ల ఆ ప్రేమఫలం దొరుకుతుంది.”

ఆ ప్రేమఫలమే జ్ఞానజ్యోతిని వెలిగిస్తుంది. అంతఃకరణమనే ప్రమిదలో భక్తి అనే తైలాన్ని పోసి ప్రజ్ఞ అనే వత్తిని నిలిపి విచారణ అనే నిప్పును అంటించినప్పుడు ప్రకాశవంతమైన ఆత్మజ్ఞానము ప్రాప్తిస్తుంది.

పైన ర్యాంకు, లోన బ్లాంకు!

భక్తి అనగా కేవలం భజనలు, పూజలు చేయడం మాత్రమే కాదు. ఈనాడు మన భక్తి, పూజలు, భజనలు స్వార్థ స్వప్రయోజనాలతో కూడి ఉంటున్నాయి. స్వార్థ రహితమైనదే భక్తి. పైకి చూడటానికి అందరూ భక్తులవలెనే కనిపిస్తారు, చాలా వినయ విధేయతలతో ప్రవర్తిస్తారు. కానీ వారి హృదయం చూస్తే అందుకు విరుద్ధంగా ఉంటుంది. మార్కులు చూస్తే ర్యాంకు, ప్రవర్తన చూస్తే బ్లాంకు! ఆచారం చూస్తే భక్తిగా కనపడుతుంది. కానీ హృదయంలో తలంపులను చూస్తే మహా అసహ్యంగా ఉంటాయి. ఇలాంటి స్వభావాన్ని మనము అలవరచుకోరాదు. లోపలా వెలుపలా ఒకే భావం, ఒకేవిధమైన ప్రేమతత్వం ఉండాలి. భక్తి అనేది ప్రకటితం చేసేదీ, ప్రదర్శించేదీ కాదు. ప్రదర్శించే భక్తి ప్రమాదానికి గురిచేస్తుంది. కనుక మనము అట్టి ప్రమాదానికి గురికాకుండా లోపలా వెలుపలా ఒకేవిధమైన భావాన్ని కలిగి ఉండాలి. ఇదే నిజమైన భక్తి.

మూడవది నియమం (డిసిప్లైన్). ఇది చాలా అవసరం. తెల్లవారి లేచిన తక్షణమే కాలకృత్యములు తీర్చుకొని భగవంతుని స్మరించి తదుపరి ఏవో నిత్య విధులను ప్రతి నిత్యం ఆచరిస్తూ వీటిలో ఎట్టి మార్పులూ, చేర్పులూ లేకుండా ఒక నియమాన్ని పాటించాలి. ఒక్కొక్కనాడు ఒక్కొక్కవిధంగా మార్పు చేసుకోరాదు. ఈనాడు ఒక గంటకు లేవడం, రేపు మరొక గంటకు లేవడం, ఈనాడొక పనిచేయడం, రేపు మరొక పనిచేయడం - ఈవిధమైన మార్పులు ఉండ కూడదు. నియమాన్ని సక్రమంగా అనుసరించాలి. లేచిన తక్షణమే కాలకృత్యములు ముగించుకొని ప్రశాంత వాతావరణంలో కొన్ని నిమిషములైనా హృదయపూర్వకంగా ప్రేమతో పరమాత్ముని స్మరించాలి. మానవత్వం నియమ నిష్ఠలపైన ఆధారపడి

ఉన్నది. నిత్య జీవితంలో ఈ నియమాన్ని కచ్చితంగా పాటించాలి.

మనసు ననుసరించేది పశువు

తరువాత విచారణ శక్తి (డిస్క్రిమినేషన్). ప్రపంచం మంచి చెడ్డలతో, సుఖదుఃఖములతో కూడి ఉంటుంది, జయాపజయాలతో కూడి ఉంటుంది. ఈ రెండింటితో కూడిన ప్రకృతియందు ఏది మంచి? ఏది చెడ్డ? ఏది చేయదగినది? ఏది చేయదగనిది? అని విచారణ చేయాలి. ఈ విచారణ శక్తిలేని మానవుడు పశువనే చెప్పవచ్చు. మనము మనసును ఆధారం చేసుకోరాదు, అనుసరించరాదు. బుద్ధిని అనుసరించాలి. మనసును అనుసరించినంత కాలము మాధవులం కాలేము. ఏనాడు బుద్ధి ననుసరిస్తామో అనాడే మానవత్వం నుండి దివ్యత్వానికి చేరుకోగలము. మనసు నాధారము చేసుకున్న మానవుడు పశువుగా మారుతాడు. బుద్ధి నాధారము చేసుకున్న బుద్ధజనుడు పశుపతిగా మారుతాడు.

లేత వయస్సులో ఉన్న విద్యార్థులు మనస్సును మాత్రమే అనుసరిస్తారు. బుద్ధివరకు ప్రయాణం చెయ్యరు. కనుకనే అనేకవిధములైన కష్టములకు, అశాంతులకు, అసంతృప్తులకు, నిరాశా నిస్పృహలకు, గురి అవుతుంటారు. కనుకనే బుద్ధిద్వారా విచారణ సల్పాలి. “నేను మానవుడను, విద్యార్థిని, విద్యావంతుడను. ఈ స్థాయిలో ఉన్న నేను ఏవిధంగా చేస్తే గౌరవంగా ఉంటుంది?” అని విచారణ చేయాలి. ఏది చెయ్యాలి? ఏది చేయకూడదు? అని ఆలోచించుకోవాలి. విద్యావంతుడవై యుండి అవిద్యావంతునివలె ప్రవర్తించడం విరుద్ధ మార్గం. విద్యకు తగిన మార్గాన్ని అనుసరించాలి. విద్యకు వినయమే శోభ. వినయం లేకపోతే విద్యకు కళాకాంతి ఉండదు. ఈ విచక్షణ భక్తునికి అత్యవసరము.

భక్తితత్వానికి కీలకం

‘డిటర్మినేషన్’ అంటే పట్టుదల. ఈ పట్టుదల పగ్గము వంటిది. తలచినదానిని సందేహానికి అవకాశ మివ్వక పట్టుదలతో సాధించడానికి ప్రయత్నించాలి. సాధించదలచినది సాధిస్తానో లేదో అనే సంశయానికి స్థానమివ్వరాదు. పట్టుదల గట్టిగా ఉంటే మీరు సాధించలేనిది జగత్తులో ఒక్కటి ఉండదు.

మొట్టమొదటిది ప్రపత్తి. చిట్టచివరిది పట్టుదల. కేవలం తెలివితేటలపైన, మేధాశక్తిపైన మాత్రమే ఆధారపడరాదు. సర్వమునకు దైవమే ఆధారమన్న తత్వాన్ని గుర్తించాలి. అప్పుడే భక్తితత్వాన్ని చక్కగా గ్రహించగలము.

చీడపురుగు చేరి కొమ్మలను రెమ్మలను చెడ గొడుతుంది. వేరుపురుగు చేరి చెట్టునే పడగొడుతుంది. అదేవిధంగా కుత్సితుడు గుణవంతుని చెరుస్తాడు. కుత్సితుడంటే కేవలము నటన చేసేవాడు. పైకి భక్తునిగా నటిస్తూ అందుకు విరుద్ధమైన నడతలు కలిగినవాడు కుత్సితుడు. లోపల ఒకటి, బయట ఒకటి అనే తంత్రముచేత జీవించేవాడు కుత్సితుడు. లోపల చెడును కోరటం, బయట మంచిని నటించడం కుత్సిత బుద్ధి. ఇలాంటి కుత్సితుని దరిజేరనీయరాదు. అలాంటివారివల్లనే నేడు లోకంలో మంచివారు చెడిపోతున్నారు.

గ్రుడ్డి ప్రేమ పరిణామం

ప్రేమ రెండు రకాలుగా ఉంటుంది. ఒకటి దేహ ప్రేమ. రెండోది దివ్యప్రేమ. ఈనాటి భయభ్రాంతులకు దిగులుకు దుఃఖానికి అరాచకానికి మూలకారణము దేహప్రేమనే. అక్రమ అనాచార అసత్య అధర్మములకు కూడా మూలకారణము దేహప్రేమనే. యుద్ధాలకు,

దుష్పరిపాలనకు అన్నింటికీ మూలకారణం ఈ దేహ ప్రేమనే. దేహప్రేమ జగత్తునే నిర్మూలం చేస్తుంది. దివ్యప్రేమకు ఈవిధమైన భేదభావములుండవు. మమకార అభిమానములచేతనే దేహప్రేమను పెంచుకొని అనేక దుఃఖములకు గురియైపోతున్నాము. భారతయుద్ధానికి కూడా అదే కారణం. “మామకాః పాండవాశ్చైవ”, “నావారూ, పాండవులు” అన్నాడు ధృతరాష్ట్రుడు. ఈ మమకార అహంకారములచేతనే కౌరవులందరు నిర్మూలమైపోయారు. దేహప్రేమ ఎంతవరకో అంతవరకే ఉంచుకోవాలి. లోపల దివ్యత్వ మనే చైతన్యమే లేకపోతే దేహముండి ప్రయోజన మేమి? పంతులు లేని బడి, నీరులేని పంట, దేవుడులేని గుడి అన్నీ నిరర్థకములు. కరెంటులేని వైరు, నీరులేని పైరువల్ల ప్రయోజనమేమిటి?!

వట్టిన పట్టు విడువరాదు

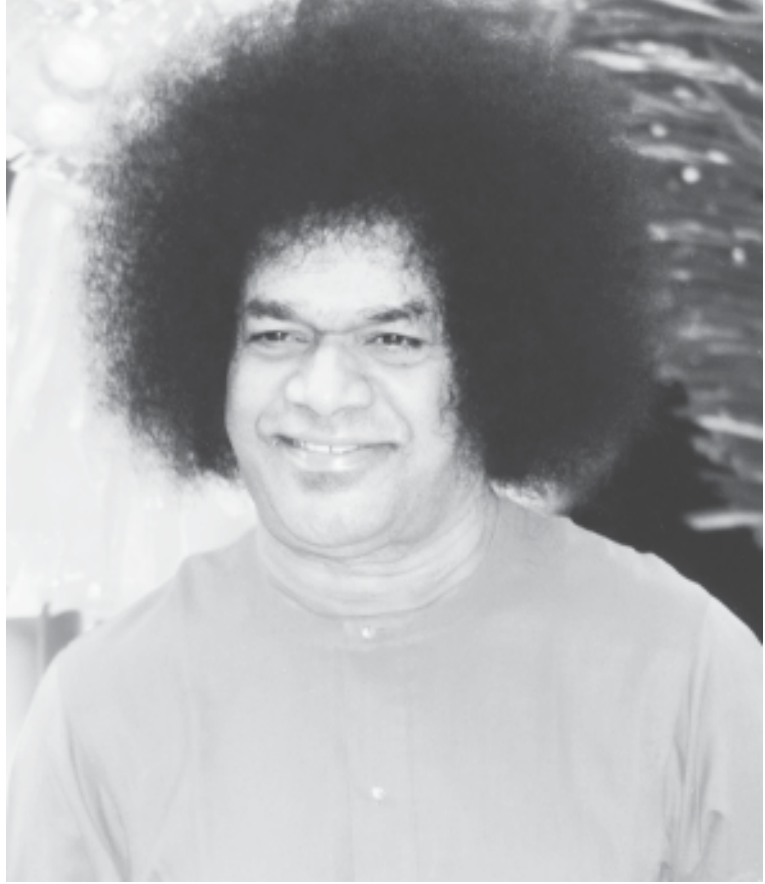
“మేము మానవులము” అనుకున్నంతమాత్రమున మీరు మానవులు కారు. దివ్యమైన ప్రేమను అభివృద్ధి గావించుకోవాలి. అహంకారాన్ని దైవానికి అర్పితం చేయాలి. ఏది సాధించాలని అనుకున్నామో దానిని సాధించేవరకు పట్టువిడువకుండా ఉండాలి. అప్పుడు మీ భక్తిప్రపత్తులు ఆనందతత్వాన్ని అందుకుంటాయి. కేవలం వేషభాషలయందు భక్తిప్రపత్తులు ప్రకటించడం భక్తికి లక్షణం కాదు. దున్నపోతు తలమీద రెండు కొమ్ములుంటాయి. ఏనుగు దంతాల విలువ వాటికివ్వ వచ్చునా? ఆకారంలోనే కాదు, ఆచారంలో మానవులం కావాలి. ఆచారంలో సరైన విచారం సల్పి దివ్యత్వాన్ని గుర్తించి, పవిత్రతను అభివృద్ధిపరచుకొని అపవిత్రతను నిర్మూలం గావించుకోవాలి. అదే నిజమైన విద్య. శాశ్వతమైన దివ్యత్వాన్ని గుర్తించడానికే విద్య సభ్యసించాలి.

- శ్రీవారి దివ్యబోధ (16.1.1988) నుండి

మనసునాధారముగ గొన్న మానవుడు
పశువుకంటెను హీనమై పతనమొందు
బుద్ధినాధారముగ గొన్న బుధజనుండు
పశుపతిగ మారునని పల్కె పర్తివిభుడు

శాఖోపశాఖలుగా పత్ర ఫల పుష్పాలతో
తులతూగుతున్నది సంసార మహా
వృక్షము. ఈ వృక్షానికి మూలాధారం
మనస్సే. సంసారమనగా తల్లి
దండ్రులతో, భార్య పుత్ర మిత్ర
పౌత్రాదులతో కూడి ఉండటం కాదు;
సంకల్పాలతో కూడిన మనస్సే నిజ
సంసారం. సంకల్పాలను చక్కగా
పరిశీలించి సరైన మార్గంలో
ఉంచినప్పుడే ఈ సంసారమనే మహా
వృక్షము నశించిపోతుంది. పవిత్రమైన
మధురమైన భగవన్నామాన్ని
ఉచ్చరిస్తున్నప్పుడే మనలో ఉత్తమ
భావాలు ఆవిర్భవిస్తాయనీ, దైవ
చింతనకు దూరంగా ఉంటూ, ఏ పనీ
చెయ్యనివారి మనసులో దుష్టభావాలు
ప్రవేశించి జీవితాలు భ్రష్టుపట్టి
పోతాయని సాక్షాత్తు భగవానుడే
చెబుతూ ఉన్నా మన సంకల్పాలను
మటుకు పవిత్రమైన పంథావైపుకు
మళ్ళించేవిధంగా మనము సాధన
చెయ్యలేకపోతున్నాము. అది మన
దురదృష్టం.

ఆరోగ్య పరిరక్షణ అంటే కేవలం
జబ్బులు సోకకుండా జాగ్రత్తలు
తీసుకోవడం, వ్యాధులు వచ్చాక
అందుకు నివారణకోసం చికిత్సలు
చేయించుకోవడం మాత్రమే కాదు.
దైవచింతనతో, సాధనతో, నియమ
బద్ధమైన అలవాట్లతో స్వచ్ఛమైన
అంతరంగాలతో మనో బలహీనతలను,

ఆరోగ్యప్రదాయి శ్రీ సత్యసాయి

(31వ భాగం)

డా॥ కె.వి. కృష్ణకుమారి

మానసిక వైకల్యాలను దూరం చేసుకోవడం కూడా అతి ముఖ్యమైన అంశమని
పసిపిల్లలకు బోధించినట్లుగా స్వామి మనకు బోధిస్తూనే ఉన్నారు. అత్యంత
అల్పమైన జీవుల తాలూకు ఇంద్రియ బలహీనతలను ఉదాహరిస్తూ, వాటికన్నా
హీనంగా ప్రవర్తిస్తున్న మన వైఖరిని ఎప్పటికప్పుడు తూర్పారపడుతూనే
ఉన్నారు.

“ప్రపంచంలో అనేక జీవులున్నాయి. అవి కొన్నికొన్ని ఇంద్రియముల
చేతనే కట్టుబడిపోతున్నాయి. ‘కురంగ మాతంగ పతంగ మీన
భృంగములవలె’ అన్నారు. కురంగమనగా జింక. ఇది శబ్దముతో

కట్టుబడిపోతుంది. మాతంగమనగా ఏనుగు. ఇది స్పర్శచేత కట్టుబడిపోతుంది. పతంగమనగా మిడుత. అది దీపమును చూసిన తక్షణమే వచ్చి దానిలో కూలిపోతుంది. మీనము అనగా చేప. ఇది రసమునకు, అనగా ఎరయొక్క రసముచేత ఆకర్షింపబడి బంధింపబడుతుంది. తుమ్మెద వాసనచేత ఆకర్షింపబడి పుష్పంలో ప్రవేశిస్తుంది. కురంగ మాతంగ పతంగ మీన భృంగములు ఒక్కొక్కటి ఒక్కొక్క విషయమునకు కట్టుబడి పోతున్నాయి. కానీ, మానవుడు శబ్ద స్పర్శ రూప రస గంధములైదింటికీ కట్టుబడిపోతున్నాడు. చేపకంటే, తుమ్మెదకంటే, ఏనుగుకంటే, జింక కంటే, మిడుతకంటేకూడను హీనమైపోతున్నాడు”

మనము మొట్టమొదట ఇంద్రియ నిగ్రహముకోసము కృషి చెయ్యాలనీ, మన మాటలనూ, మన తిండినీ, మన దృష్టిని మొట్టమొదట అదుపులో పెట్టుకోవాలని స్వామి మనకు బోధిస్తూనే ఉన్నారు. ఆరోగ్య పరిరక్షణకు ఇవి ఎంత ముఖ్యమో అనేక పర్యాయములు స్పష్టం చేశారు.

“ఏదైనా ఒకదానిని చూసినప్పుడే దానినిగురించి యోచించుతావు. యోచించిన తరువాత దానిమీద వాంఛ కలుగుతుంది. ఒక విషయమును వినిన తరువాత ఆ విషయాన్నిగురించి యోచించుతావు. తరువాత దానిని పొందాలనే ఆశ కలుగుతుంది. కనుక, ప్రతి ఒక్కదానిని దోషయుక్తమూ, దోష రహితమూ అని విచారణ చేయాలి. వాగ్దోషమూ, దృష్టిదోషమూ, క్రియాదోషమూ, శ్రవణ దోషమూ, మనో దోషమూ మొదలైన పంచ దోషములను దూరం చేయాలి. ఇంద్రియములను పవిత్ర మార్గములో పెట్టాలి. అప్పుడే మనము ఆరోగ్యాన్ని కాపాడుకోగలము. అప్పుడే భగవదాజ్ఞను శిరసావహించగలము. అట్లుకాక, సుగంధమును పీల్చుమని ఇచ్చిన ముక్కుతో నశ్యమును వేసుకుంటే దైవాజ్ఞను ఉల్లంఘించినవార మవుతాము. అట్లే, భగవంతుడు నాలుక నిచ్చినదెందుకో గ్రహించాలి. మధురమైన

మాటలచేత హృదయాలను ఆనందపరచాలి. హృదయాలకు బాధకలిగే మాటలను పొరపాటున కూడా మాట్లాడకూడదు. సాత్వికాహారమునూ, పవిత్రమైన ఆరోగ్యవంతమైన ఆహారమునూ భుజించాలి. దేహారోగ్యమును వృద్ధిచేసే విటమిన్లు, ప్రోటీన్లు సమృద్ధిగా గల పదార్థములను భుజించాలి. అంతేగాని సిగరెట్లు, బీడీలు, చుట్టలూ త్రాగటమూ; మద్యమును సేవించడమూ, మాంసమును భక్షించడమూ చేస్తే, భగవంతుడు ఇచ్చిన ఈ ఇంద్రియాన్ని దుర్వినియోగం చేస్తున్నవారమవుతాము.”

సాక్షాత్తు పరబ్రహ్మ స్వరూపులైన స్వామి మన స్థాయికి దిగి వచ్చి, అతి సరళమైన భాషలో అన్ని వయసులవారికి, అన్ని వర్గాలవారికి అవసరమయ్యేవిధంగా ఆరోగ్య సూత్రాలను బోధించడం, ఆచరణయోగ్యంగా ఆదేశించడం ద్వారా ఆరోగ్యప్రదాతగా, ధన్వంతరీ స్వరూపునిగా తమ ఉనికిని ఎప్పటికప్పుడు స్పష్టపరుస్తూనే ఉన్నారు. మనిషిని ఆవహించని బలహీనతలుగానీ, మనిషి లొంగిపోని దురలవాట్లుగాని చాలా అరుదుగా ఉంటాయి. దురలవాట్లు ఆరోగ్యానికి హానికరమని తెలుసు. అయినా, ఇంద్రియ ప్రలోభాలకు లొంగిపోతూనే ఉన్నాడు, మానవుడు. ఆరోగ్యపరంగా అణగారిపోతూనే ఉన్నాడు. ఆధ్యాత్మికతకు దూరమై అధఃపాతాళానికి దిగజారిపోతూనే ఉన్నాడు. ధూమపానం భయంకరమైన వ్యసనంలా తయారయింది. పొగాకువలన జీర్ణాశయంలో అవాంఛనీయమైన మార్పులు కలుగుతున్నాయి. ఆకలి మందగిస్తుంది. జీరణ రసము ఎక్కువగా తయారవడంవలన కడుపులో అల్సర్స్ వచ్చే అవకాశాలు కూడా అధికంగా ఉన్నాయి. రక్తంలో కొవ్వు పెరగడానికి కూడా దోహదం చేస్తుంది. క్రీడాకారులు ఉత్తేజితులవడంకోసం పొగ త్రాగడం మొదలుపెడతారు గానీ, నిజానికి స్మోకింగ్ వలన ప్రజ్ఞాపాటవాలు తగ్గిపోతాయి. నికోటిన్ ఎక్కువైతే ఫిట్నెస్ వడం అరుదు కాదు. ఒక్కొక్క సిగరెట్టు త్రాగేవాడి జీవిత కాలంలో ఐదు నిమిషాలను హరిస్తుంది. అమెరికా వంటి దేశాలలో స్మోకర్స్ సంఖ్య తరుగుతూ ఉంటే, మన దేశంలో వీరి సంఖ్య

అధికమవుతూ వస్తోంది. ఇది చాలా దురదృష్టకరం. కేన్సర్ వల్ల మరణించేవారిలో ముప్పయి శాతం మంది స్మోకర్స్ కావడం గమనించదగిన విషయం. పొగని లోపలికి ఎక్కువగా పీల్చుకునేవారిలోనూ, అతి చిన్న వయస్సులోనే ఈ దురలవాటుకు బానిసలైనవారిలోనూ, నిప్పువైపు నోటిలోపల పెట్టుకొని (అడ్డచుట్ట) పొగ త్రాగేవారిలోనూ, కేన్సర్ వ్యాధి వచ్చే అవకాశాలు చాలా ఎక్కువగా ఉన్నాయి. బీడీ త్రాగేవారికి మరింత ఎక్కువ అవకాశాలున్నాయి. ధూమపానప్రియులు ఊపిరితిత్తులలో, నోటిలో, స్వరపేటికలో, అన్నవాహికలో కేన్సర్ బారినపడి జీవితాన్ని అంతం చేసుకుంటున్నారు. కౌన్సిలింగ్ ద్వారా, సైకోథెరపీ ద్వారా, సకాలంలో వైద్యసలహాలను పాటించడం ద్వారా ఈ బలహీనతను దూరం చేసుకోలేకపోతే ఎంతో విలువైన జీవితాన్ని పణంగా పెట్టాల్సివస్తుంది. అన్ని వయస్సుల వారినీ కబళించే మహమ్మారి కనుకనే స్మోకర్స్ ని చాలా తరచుగా కఠినంగా స్వామి మందలిస్తూ ఉంటారు. నిజానికి ఇంద్రియములను నిగ్రహించుకోవాలంటే అది చాలా సులభమేనని, ఈ నిజాన్ని గుర్తించడానికి ఎవ్వరూ తగిన ప్రయత్నాలు చెయ్యడం లేదని, తాత్కాలికములైన సంతోషముల నిమిత్తం మానవుడు అనేకవిధములైన కష్టములకూ దుఃఖములకూ, అనారోగ్యములకూ గురి అవుతున్నాడని, ఇది మంచి పద్ధతి కాదనీ ఎప్పటికప్పుడు స్వామి హెచ్చరిస్తూనే ఉన్నారు.

“రోగి అయినవాడు అపథ్యమును తినగోరి మరుగుగా ఏదో ఒక పదార్థమును తెప్పించుకుని స్వల్పంగా భుజించి తాత్కాలికంగా ఆనందిస్తాడు. అపథ్యమైన వస్తువును భుజించిన ఫలితమును రోగం బలపడి దుఃఖములకూ కష్టములకూ గురి అయిన తరువాతగానీ తాను గుర్తించలేదు. ఈవిధముగా మానవుడు క్షణభంగురమైన భోగమునకై లొంగి తడుపరి అనేక దుఃఖములను అనుభవిస్తున్నాడు. గొప్ప మహారాజులుకూడను అష్టయశ్వర్యములను అనుభవిస్తూ, రకరకములైన భోజ్యములను అనుభవిస్తూ, స్వీకరిస్తూ, భోగ భోజ్యములకు దాసులైపోతున్నారు. లోతుగా

విచారణ చేస్తే, భోగములే తనను అనుభవిస్తున్నాయని, అందుచేతనే తాను రోగిగా మారిపోతున్నాడని అర్థం చేసుకోగలడు. భోగములను తాను అనుభవించేవాడే అయితే తాను చిరంజీవిగా ఉండేవాడు; మంచి బలమునూ ఆరోగ్యమునూ కలిగి ఉండేవాడు. కానీ, ఈ తాత్కాలిక భోగములకు ఆకర్షితుడై తన ఆయుః ప్రమాణమును అంతం చేసుకుంటున్నాడు.”

మన ఆయుష్షును తగ్గించే కల్మషాలను మూడు భాగాలుగా విభజించవచ్చు. వాతావరణపరమైన కాలవ్యం, ఆహార పానీయాలనుండి ప్రాప్తించే కల్మషాలు, శరీరంలో పుట్టే కల్మషాలు. శరీరంలో పుట్టే కల్మషాలకు అతిగా తీసుకునే ఆహార పదార్థాలే కారణం. జీర్ణ క్రియ సరిగ్గా లేనప్పుడు అవి విషపదార్థాలుగా మారిపోతాయి. తద్వారా ధాతువులన్నీ మాలిన్యాలతో నిండిపోతాయి; అనేక జబ్బులకు మూలకారణాలవుతాయి. అతి ఎప్పుడైనా ఏవిషయంలోనైనా ఏవిధంగానైనా అనర్థదాయకమే. ఉదాహరణకు, కాఫీ విషయమే తీసుకుంటే, నిజానికి ఉత్సాహాన్నిచ్చే పానీయమే అది. లేవగానే కాఫీ లేకపోతే దినచర్య మొదలుకాదు. ఐతే, అతిగా కాఫీలు త్రాగడం అనర్థ హేతువు. అందువలన జీర్ణాశయంలోని సున్నితమైన పొర దెబ్బ తింటుంది. గుండె దడ పెరగడం, నిద్రకు దూరం కావడం, నరాల బలహీనత, ఆందోళనలు పెరగడంతోపాటు కేన్సర్ కు కారణభూతమైన అనేక అంశాలు పెరుగుతాయి. అంతేగాక, శరీరానికి ఎంతో అవసరమైన విటమిన్లు, మినరల్స్, శరీరంనుంచి బైటకి వెళ్ళిపోతాయి. అందుకే ఆరోగ్యాన్ని భ్రష్టుపట్టించే ఏ అలవాటునైనా ఆదిలోనే త్రుంచివెయ్యాలంటారు, స్వామి.

స్వామినుంచి ఉద్భవించిన పరమాణువులం కనుక పరమాత్మ స్వరూపులంగానే మన జీవితాలను సార్థకం చేసుకోగలగాలనీ, సంపూర్ణారోగ్యంతో పునరంకితం కావాలనీ, అద్వైత స్థితిని సొంతం చేసుకోవాలని ప్రేమపూర్వకమైన లాలనతో మనకు నచ్చజెప్పే ప్రయత్నాలు చేస్తూనే ఉంటారు, చేస్తూనే ఉన్నారు, స్వామి.

(సశేషం)

అవతారవాణి:

మాయ దైవంయొక్క నీడ

మానవుడు మూడు విధములైన చౌర్యానికి పాల్పడుతున్నాడని వేదాంతం చెప్పుతున్నది. ఆ చౌరత్వానికి శిక్షే దుఃఖము. ఏమిటి మానవుడు చేసిన దొంగతనము? తనకు పేరు లేకపోయినప్పటికీ దేహమున కొక పేరు పెట్టుకుంటున్నాడు. ఇది నామ చౌరత్వం. తనకు రూపం లేదు. కానీ ఈ దేహమే తన రూపంగా భావించుకుంటున్నాడు. ఇది రూపచౌరత్వం. ఇక మూడవది ఆనందమయుడైనటువంటి తాను దుఃఖాన్ని తెచ్చి పెట్టుకొంటున్నాడు. ఇది గుణచౌరత్వం. రూపముగాని, నామముగాని, సుఖ దుఃఖములుగాని, తనవి కావు. కేవలం తాను కొని తెచ్చుకొన్నటువంటివి.

అయితే, దొంగతనం ఒకరు చేస్తే, మరొకరిని శిక్షిస్తున్నాడు. ఇక్కడ మనం చక్కగా విచారించాలి. ఈ పాపం చేసినది దేహమా మనసా? ఈ పాపం మనస్సు చేసినటువంటిదేగాని, దేహానిది కాదు. మనం ఒక కత్తి తీసికొని మరొకరిని కొట్టినాము. దోషం కత్తిదా, కొట్టిన వానిదా? కత్తి కేవలం ఒక పనిముట్టు. మనస్సు దేహాన్ని పురికొల్పింది. దేహం కొట్టింది. కొట్టిన దేహం కేవలం ఒక సాధనం. మనము నిరపరాధియైన దేహానికి 'శిక్ష' ఇస్తున్నాము కానీ అపరాధియైన మనస్సుకు ఇవ్వడం లేదు. కనుకనే ఆ దోషాన్ని మానవుడు అనుభవిస్తున్నాడు.

సాత్విక గుణం కలవారు అనేకత్వంలో ఏకత్వాన్ని విశ్వసించి, దర్శించి అభిన్నమైనటువంటి బ్రహ్మ తత్వాన్ని పొందుతుంటారు. దీనినే సాత్విక జ్ఞానము లేక 'అద్వైత దర్శనం' అంటారు. అద్వైత దర్శనానికి సాత్విక గుణం సహాయకారిగా ఉంటుంది. రాజస గుణము అట్టిది కాదు, అద్వైతాన్ని విశ్వసించదు. ఎప్పుడూ ఇది ద్వైతంలోనే ప్రయాణం సల్పుతూ ఉంటుంది. ఇక తామసిక గుణముకూడా అద్వైతమునకు పూర్తిగా విరుద్ధం. ఇది ఏకత్వంలో అనేకత్వాన్ని భావిస్తూ ఉంటుంది. కనుకనే, తామస గుణం కలవారు తత్త్వజ్ఞాన శూన్యులైపోతారు.

మానవులను నాలుగు తెగలుగా విభజించవచ్చును. స్వార్థపరులు నిరంతరం పరుల సొత్తును ఆశిస్తారు. పరుల సహాయం అర్థిస్తారు. కానీ, తమ సొత్తు, తమ సహాయం ఇతరులకు అందించే గుణం వీరిలో ఉండదు. ఇక రెండవ రకంవాడు పరుల సొత్తును ఆశింపడు, తనది ఎవ్వరికీ ఇవ్వడు. అయితే, తాను పరులకు ఇబ్బంది కలిగించడు కాబట్టి, ఇతడు స్వార్థపరులకంటే కొంచెం మేలు. ఇక పరార్థపరుడెట్టి వాడంటే సర్వమును భగవత్తత్త్వముగా భావిస్తాడు. తన ధనమును సేవారూపంలో వినియోగిస్తాడు. ఇతని వ్యక్తిత్వములో దివ్యత్వము చిగురిస్తుంది. ఇతను కొంతవరకు దైవానికి సన్నిహితుడు కావచ్చు. ఇక నాలుగోవాడు అనన్య భక్తి స్థానమునకు చేరినటువంటి వాడు. వీనినే పరమార్థ భక్తుడంటారు. ఇతనికి 'నాది, నీది' అనే రెండూ ఉండవు. అంతా దైవమయం. "సర్వం విష్ణుమయం జగత్" నేనెవరు? నీవెవరు? అందరూ తన ప్రతిబింబములే, అని విశ్వసిస్తాడు.

3 'ఆత్మ వశం సుఖం సర్వం, పరవశం దుఃఖం' అని వేదాంతం బోధించింది. మనం శరణాగతి స్థితికి

వచ్చేంతవరకు మనకు దైవత్వంతో పూర్ణ సన్నిహితత్వం గాని, పూర్ణ అధికారంగాని ఏర్పడదు. "నా మనసు భగవంతునియందు లగ్నము కావడం లేదు" అంటారు, కొందరు. లగ్నంకావడమంటే ఏకమవడం. అబ్బాయికి అమ్మాయినిచ్చి పెళ్ళి చేయడానికి వ్రాసుకున్న పత్రికను 'లగ్న పత్రిక' అంటారు. అట్లే, జీవుడు దేవునితో ఐక్యమయిపోవడం.... దీనినే అర్పణమని, శరణాగతి అని అంటారు. ఈ శరణాగతి తత్త్వం ఆర్తినుండి, ఆరాధననుంచి ఆరంభం కావాలి. ఆరాధనతోనే సాధన ప్రారంభం కావాలి. ప్రార్థించి దాని ఫలితం పొందిన తరువాత జీవితమంతా కృతజ్ఞత చూపాలి. కృతజ్ఞత చూపక కృతఘ్నుడుగా మారడంచేతనే, అనేకవిధములైన దుఃఖములకు గురియవుతాడు, మానవుడు. భగవంతునిద్వారా తన అవసరాలన్నిటినీ నెరవేర్చుకొని తదుపరి భగవంతుని మరచిపోయేటంత దీనస్థితికి దిగజారకూడదు. మానవుడు ఆర్తినుండి అర్ధార్థి, అర్ధార్థినుండి జిజ్ఞాసియై జ్ఞానతత్త్వంతో, అనన్య భక్తితో భగవంతునితో సన్నిహితత్వాన్ని పెంచుకోవాలి. అప్పుడే మాయను తన వశం చేసుకొని నిశ్చలంగా నిర్మలంగా, ఆనందాన్ని అనుభవించగలడు.

ఈ మాయనే విదేశీయులు ఒకవిధమైన దుష్టశక్తిగా భావిస్తారు. ఏదో ఒక సైతాను ఉంటుందని, అది దైవానుగ్రహానికి అడ్డు తగులుతూ ఉంటుందని బైబిలు పేర్కొంటుంది. ఇది ఏవిధంగా దైవ ప్రకాశమునకు, దైవాజ్ఞకు అడ్డుతగులుతుంది? ఒక చిన్న ఉదాహరణ: సూర్యునివల్ల మేఘములు ఏర్పడుతూ వుంటాయి. ఆ మేఘాలే సూర్యునికి అడ్డుతగులుతాయి. అగ్నినుండి పుట్టిన నివురు అగ్నినే కప్పితుంది. నీటినుండి పుట్టిన పాచి నీటిని కప్పివేస్తుంది. కంటినుండి పుట్టిన పొర కంటిని కప్పివేస్తుంది. అదేవిధంగా దైవంనుండి వచ్చిన

మాయ దైవాన్నే కప్పివేస్తుంది. దీనికి విమోచన లేదా? విమోచన ఉన్నది. మేఘము సూర్యుని కప్పినప్పుడు చల్లని గాలి తగిలిందా, ఆ మేఘము కదిలిపోతుంది. నిప్పునుండి పుట్టిన నివురును 'ఉఫ్' అని ఊదితే చాలు, దూరమైపోతుంది. కంటినుండి పుట్టిన కేటరాక్ట్ పొర శస్త్రచికిత్సచే తొలగిపోయి తిరిగి చక్కని దృష్టి వస్తుంది. మనకు అడ్డు తగిలిన మాయ చాలా బలవత్తరమైనదని భ్రమించి భయపడుతున్నాం. కానీ, అది చాలా బలహీనమైనది. దీనిని జయించే విధివిధానము తెలుసుకోలేక అది బలమైనదని భావిస్తాము. దీనిని దూరంగా ఉంచే విధానము ఒక్కటే. “ఓ భగవంతుడా! నీనుండి పుట్టినదీ మాయ, నీ అనుగ్రహంచేతనే దూరమవుతుంది” అని ప్రార్థించాలి. దైవానుగ్రహాన్ని పొందడానికి తగిన ప్రయత్నం చేయాలి. దైవంయొక్క మైత్రిని, అండదండలను మనం పొందితిమా, మాయ అక్కడ ఒక్కక్షణంకూడా ఉండటానికి వీలులేదు. మాయ దైవంయొక్క నీడ. దైవము ప్రక్కనే ఉన్నాడని గ్రహిస్తే, ఆ నీడవైపు మనం చూడం. కానీ దైవానికి సమీపంలో ఉండికూడను ఆ పెన్నిధిని మనం అనుభవించలేక పోతున్నాం. నీడను వదిలి బింబాన్నే ఆశ్రయించిన వాడికి ఆ సన్నిధిలోనే పెన్నిధి ఉంటుంది.

ఆవుపొదుగుకు పట్టిన పిడుదు పాలకు సమీపంలో ఉండి కూడా గోవురక్తాన్నే త్రాగుతుందిగాని పాలను త్రాగదు. అదేవిధముగా భక్తులు కానటువంటివారు భగవంతుని సన్నిధియందే ఉంటూ కేవలం లౌకికములైన వాటిననుభవిస్తూ ఉంటారేకాని దివ్యమైన అమృతమును గ్రోలరు. కప్పు కమలమువద్దనే నివసిస్తుందికానీ మకరందం గ్రోలదు. ఎక్కడినుండో తుమ్మెద వచ్చి కమలంలోని మకరందాన్ని చక్కగా త్రాగిపోతుంది. కనుక దైవత్వాన్ని అనుభవించడానికి

సమీపము, దూరము అనే తారతమ్యం ఏమాత్రం లేదు. ప్రేమ సంబంధం కలవాడు ఎంత దూరమున్నా ఆ మాధుర్యాన్ని అందుకోవటానికి అధికారిగా ఉంటాడు. దేహములు మాత్రమే దూరముకానీ బింబ ప్రతిబింబములవలె ప్రేమ అవినాభావంగా ఉంటుంది.

అట్టి ప్రేమయొక్క భక్తియొక్క నిజతత్వాన్ని గుర్తించాలి. భక్తి అంటే, జపం, ధ్యానం, షోడశోపచార పూజ, వ్రతాలు కాదు. పూజ చేయవలసినదే. అయితే దైవ సాన్నిధ్యముకోసం చేస్తున్నామనే భావాన్ని మాత్రం మరువరాదు. సఖ్యభక్తి బలపడాలంటే ఎప్పుడూ దైవాన్నే దృష్టిలో పెట్టుకోవాలి. ప్రేమపూర్వకంగా అతనితో ముచ్చటలాడాలి. దేవుని చూడగానే చెంపలు కొట్టుకోవడం, నమస్కారం చేయడం మాత్రమే కాదు. నమస్కారం అంతరార్థం గుర్తించడం ముఖ్యం. ఐదు కర్మేంద్రియాలు, ఐదు జ్ఞానేంద్రియాలు... ఈ పది ఇంద్రియాలచేతనే మనం ప్రవర్తిస్తున్నాము. “ఈ దశేంద్రియములు నావి కావు, నీవే” - ఇదీ భగవంతునికి నమస్కారం చేయుటలో భావము. ఈనాటి నమస్కారములు చూస్తే ఇంద్రియాలన్నీ, బాహ్య ప్రపంచంవైపు చూస్తున్నాయనిపిస్తుంది. ఈనాడు ఇద్దరు వ్యక్తులు కలుసుకున్నారంటే, నమస్కారం అనడానికి బదులు చేతులు కలుపుతున్నారు. అతని కర్మేంద్రియములైదు, ఇతని కర్మేంద్రియములైదు చేరిపోతున్నాయి. ఆ పదం చూద్దామా, ‘షేక్ హ్యాండ్’ అంటారు. హేండ్స్ కాదు షేక్ చేయడం, ఇంద్రియాలను షేక్ చేస్తున్నారు. మన పవిత్ర సంస్కృతి దినదినమునకూ దిగజారిపోతున్నది. మన ప్రాచీన సంప్రదాయముల పవిత్రతను చక్కగా విచారించినపుడు, అవి ఎంతో భావగర్భితమైనవని బోధపడుతుంది. (ప్రశాంతినిలయం, 17-8-83)

కవీనాం కవి: (22)

కిలాడి చిత్తము

చీమలకొండ జయాశాస్త్రి

అహంకారపడకు నరుడా! వెనుక ముందు తిరిగి చూడు
మమకారము వలదు నీకు, బ్రతికినవాడెవడు లేడు
ఇది నాదని పలుకుదువా, వెంటనేమీ గొనిపోవు
పుణ్యపాపములతో కూడి, మరణింతువు ఓ కిలాడి!

రాయలసీమ మాండలికములో తగవులు పెట్టేవాడిని కిలాడి అంటారు. అహంకార మమకారములు, ఆశలు, సఖ్యతను ఓర్వలేనితనము ఇటువంటి లక్షణములతో తిరిగే మనకు తగవులు పెడితేనే సంతృప్తి. అందుకనే మనకు కిలాడి బిరుదునిచ్చారు భగవాన్.

“అహంకారపడకు నరుడా!” మనకు కనబడని కొమ్ములే ఈ అహంకారములు. ఈ కొమ్ములు పశువులకు అలంకారము. ఉదాహరణకు నిరాడంబరముగా, ప్రేమగా ఉండే వ్యక్తి ఏ కారణముచేతనైనా అహంకారమును ప్రదర్శిస్తే, “వాడికి ఈ మధ్య కొమ్ములు వచ్చాయి!” అనడము మనకు పరిపాటి. అంటే అహంకారము పశులక్షణమని మనకు తెలుసును. కానీ, వదిలిపెట్టము! “వెనుకకు, ముందుకు తిరిగి చూడు నీ జీవితములోకి” అంటూ ఇక్కడ మనకు బాబా చక్కటి ఉపదేశమును ఇస్తున్నారు. మనకు జీవితములో కలిగే స్థితిగతులను బట్టి మనలో అహంకారము వస్తూంటుంది. ఈ అహంకారమును దున్నపోతుతో పోల్చుతారు భగవాన్. మనలను “బంగారూ!” అని ప్రేమతో పిలిచే స్వామి అప్పుడప్పుడు “దున్నపోతా!” అని సంబోధిస్తూ మనలోని పశులక్షణమైన అహంకారమును గుర్తు చేస్తూంటారు. మూగజీవియైన దున్నపోతును బలి ఇవ్వడము కాదు; మనస్సునే బలిపీఠంపై అహంకారమనే దున్నపోతును బలి ఇవ్వాలని చెబుతారు బాబా. ఈ అహంకారము

సులువుగా పోయేదికాదు. ఇది ఎంతో శ్రమించి సాధన చేస్తేగానీ పోదు, అనే సత్యమును శ్రీ సత్యసాయి చక్కటి ఉదాహరణతో చెబుతారు. ఒక ఎద్దును చూస్తే అది “హం హై (నేనున్నాను)” “హం హై (నేనున్నాను)” అని రంకెలు వేస్తూనే ఉంటుంది. దానిని నాగలికి కట్టినా, బండికి కట్టి కొట్టినా దానికి అహంకారము పోదు. చివరకు అది చనిపోయిన తరువాత దాని చర్మముతో డోలు చేసినగూడ అది “హం, హం (నేను, నేను)” అనే శబ్దము చేస్తుంది. దూదేకులవాళ్ళు దాని నరమును తీసి దూదిఏకుడు కట్టుకు కట్టిన తరువాతగాని దానికి అహంకారము పోదు. తరువాత వినయముతో “తూహై తూహై (నీవున్నావు, నీవున్నావు)” అని గానము చేస్తుంది. అంటే ‘నేను, నాది’ అనే అహంకారము పోయి ‘అంతా నీవే పరమేశ్వరా!’ అనే జ్ఞానము కలుగనంతవరకూ ఈ అహంకారము పోదు.

“మమకారము వలదు నీకు బ్రతికినవాడెవడు లేడు”
స్వార్థపూరిత అహంకారమే మమకారము. ‘నా ఆస్తి, నా భార్యబిడ్డలు, నా పదవి, నా తనువు’ అంటూ ఈవిధంగా ఉంటుంది. ఈ అపక్వాహంకారమే “తంటాలమారి అహంకారము”గా మారుతుంది. “ఏమి! వారు నన్నెరుగరా?! నేనింత ధనవంతుడినిగదా! నేను అధికారిని గదా!” అనే మిడిసిపాటుతో ఉంటుంది. దీనివలన ప్రతివారితో తగవులు వస్తాయి. అప్పుడు మనము స్వామి చెప్పినట్లుగా ‘కిలాడి’గానే ఉంటాము. ఏది ఏమైనా ఈ కారాలన్నీ వికారాలే! మమకారము తియ్యటి విషము లాంటిది. మనకు బంధము వేసేది ఈ మమకారమే! పునర్జన్మకు నాంది ఈ మమకారమే! ‘నా భార్యబిడ్డలు, నా ఇల్లువాకిలి’ అనే భావనలో తప్పు ఏముంది? సహజమేగా?! అనిపిస్తుంది. నిజమే! వాస్తవానికి చూస్తే మనము ఎంతగానో ప్రేమించే భార్యపిల్లలు మనము చనిపోగానే మన శరీరాన్ని బయట పడేస్తారు. శవం దగ్గరకి రావడానికికూడ భయపడతారు. దీనిగురించే జగద్గురువు శ్రీ ఆది శంకరాచార్యులవారు ద్వాదశమంజరి (మోహముద్గర)లో “యావత్పవనో నివసతి దేహే తావత్ పృచ్ఛతి కుశలం గేహే । గతవతి వాయో దేహేపాయే భార్య బిభృతి తస్మిన్ కాయే” అన్నారు. అష్టావక్రగీతకూడ

“రాజ్యం సుతాః కళత్రాణి శరీరాణి సుఖానిచ । సంసక్తస్యాపి నష్టాని తప జన్మని జన్మని॥” రాజ్యభోగాలు, దారాపుత్రాదులు, సంపదలు, శరీరాలు అన్నిటినీ అనేక జన్మలనుండి పోగొట్టుకుంటూనే ఉన్నావు, వాటిని నీవెంతగా ప్రేమించినా నిలబెట్టుకోలేకపోయావు, అని స్పష్టపరుస్తోంది. మనలో స్వార్థం, అసూయాద్వేషాలు, క్రోధము, లోభము ఒకటేమిటి అన్ని దుర్గుణాలకు మూలకణము ఈ మమకారమే! ఇది ఒక వ్యక్తితో మొదలై తరువాత తన ఇంటివరకు, అక్కడినుండి తన బంధుమిత్రులవరకు, తరువాత తన ప్రాంతమువరకు, ఆ తరువాత తన దేశమువరకూ పెరుగుతూపోతుంది. ‘నేను, నావారు, నా ప్రాంతం’ అనుకుంటూ మనలో మమకారము (స్వార్థము) పెరుగుతూ ఉండటమువలననే ఈ రోజు ఇన్ని అల్లకల్లోలాలు!

“ఇది నాదని పలుకుదువా వెంటనేమీ గొనిపోవు”
దహన సంస్కారము చేసేటప్పుడు ఆ దేహముపై నూలు ప్రోగుకూడ లేకుండా చేసి దహనము చేస్తారు. కారణం, మనము పుట్టినప్పుడు ఆవిధముగానే పుట్టాము. వచ్చేటప్పుడు ఏమీ తేలేదు. పోయేటప్పుడు మాత్రము ఏమి తీసుకుని వెళ్ళగలవు? అనే అర్థము స్పష్టముగానే ఉంది. ఈ మధ్యలోనే లేనిపోనివి, అనవసరమైనవన్నీ నెత్తిన వేసుకుని ఇదే సంసారమనీ ఇదే సహజమనుకుని ఆ భారాలు మోయలేక బంధాలు, బాధలతో కోతి ఒక చెట్టుకొమ్మను వదిలి ఇంకొక చెట్టుకొమ్మను పట్టుకుని చెట్లు మారినట్లుగా ఈ జన్మనుండి మరొక జన్మకు మారుతున్నామేగానీ, జన్మలేని స్థానమునకు మారట్లేదు.

ఈ సందర్భములో భగవాన్ చెప్పిన చిన్నకథను గుర్తుచేసుకుందాం. ఒక ధనవంతుడు మరణానంతరం విష్ణుదూతలతో విష్ణులోకమునకు పయనిస్తున్నాడు. ఉన్నట్లుండి, అతడు, “అయ్యలారా! నన్ను ఒక్కసారి మా ఇంటి దగ్గరకు తీసుకుని వెళ్ళండి” అని అర్థించాడు. వారు దయతో సమ్మతించారు. ఆ ధనికుడు తన ఇంటి ప్రాంతానికి వెళ్ళి నలుదిక్కుల చూశాడు. పెదవి విరిచి నిట్టూరుస్తూ “దేవతలారా! ఇక పోదాము రండి” అన్నాడు. వారు “ఏమిటయ్యా! వచ్చేటప్పుడు అనందముగా ఉన్నావు. ఇప్పుడు అంత నిరాశానిస్పృహలతో ఉన్నావేమిటి?” అని

అడిగారు. ఆ ధనికుడు, “దూతలారా! నేను జీవించినంత కాలము నా భార్యాబిడ్డలకు, నా అన్నదమ్ములకు, నా బంధువర్గానికి ఎంతో ప్రేమతో సేవలు చేశాను, సహాయం అందించాను. వారికి కావలసినంత ధనమును ఇచ్చాను. వారిలో ఏ ఒక్కరైనా నాగురించి తలుచుకుంటున్నారేమోనని చూడాలనిపించి మిమ్మల్ని వెనక్కు తీసుకొని రమ్మన్నాను. కానీ, వారెవరూ నా సంగతి అనుకోవటము లేదు. ఎవరి ఇంట్లోవారు, ఎవరి పనులలో వారు నిమగ్నులై ఉన్నారు. ఇన్ని దినములు నేను చేసిన సేవ అంతా వృథా అయినది కదా! ఆ కాలమును, ధనమును భగవంతుని సేవకు ఉపయోగించినట్లయితే, ఆ పుణ్యము నన్ను అంటిపెట్టుకొని ఉండేది కదా! అని పశ్చాత్తాప పడుతున్నాను” అన్నాడు. పూచిక పుట్టైనా పోయేటప్పుడు వెంటరాదు. జీవించినంతకాలము మమకారమును పెంచుకొనకుండా సంసారములో ఉంటూనే తటస్థ భావం వహించాలి. తామరాకుపై నీటిబొట్టువలె జీవితం గడపాలి అని చెప్పారు స్వామి.

“పుణ్య పాపములతో కూడి మరణించువు ఓ కిలాడి!” అంటున్నారు భగవాన్. మనము చేసే కర్మల ఫలితములే ఈ పాప పుణ్యములు. ఈ ఫలితములతోనే మరణిస్తావు అన్నారు బాబా. మరణించడమంటే మరల జన్మించడమే! జనన మరణ చక్రము మన చేతిలోనే ఉందని స్పష్టము చేస్తున్నారు స్వామి. మన మనస్సులో సంకల్పము కల్గిన వెంటనే ఆచరించేదే కర్మ! దాని ఫలితమే పుణ్యమైనా, పాపమైనా! మంచిదైనా చెడ్డదైనా ఏదో ఒక కర్మ చేస్తూనే ఉంటాము. మన మనస్సులో ఒక ఆలోచన లేదా ఒక సంకల్పం కల్గినా చాలు, అది కర్మరూపంగా బహిర్గతమై దాని ఫలితం మన మనస్సులో చేరిపోతుంది. ఒక్కొక్క సంకల్పముయొక్క ఫలితము ఒక్కొక్క గొలుసు లింకు లాంటిదని ఊహించుకుంటే మన జీవిత కాలములో మనకి మనమే ఎన్ని మైళ్ళ పొడవుండే గొలుసుని తయారు చేసుకుంటున్నాము! గొలుసు దేనికి పనికివస్తుంది? దేనినైనా బంధించడానికి పనికివస్తుంది. అయితే, మనము దేనిని బంధిస్తున్నాము?! జనన మరణ చక్ర భ్రమణమునుండి బయటపడకుండా మనల్ని మనమే బంధించుకుంటున్నాము. పుణ్యకర్మల ఫలితములు

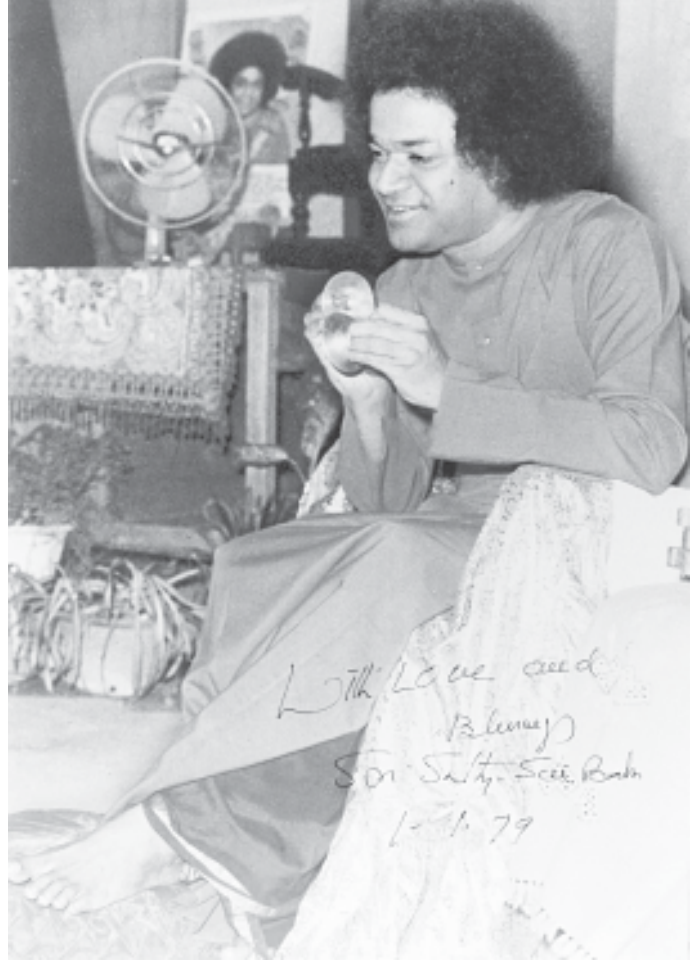
బంగారు గొలుసువంటి బంధనాలు, పాపకర్మ ఫలితములు ఇనుప గొలుసువంటి బంధనాలనీ భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి చెబుతుంటారు. ఏ గొలుసుతో బంధించుకున్నా ఒక్కటే - మన సహజ గుణములైన స్వేచ్ఛను, ఆనందాన్ని కోల్పోతాము. పుణ్య ఫలితముకూడ జన్మలు ఎత్తడానికి బంధకారణమని భగవాన్ చెబుతుంటారు. ఉదాహరణగా స్వామి చెప్పారు - ధాన్యపు గింజను భూమిలో నాటితే మొలకెత్తుతుంది. అదే పైన పొట్టు ఊడదీసిన బియ్యపు గింజను ఎంత సారవంతమైన భూమిలో పాతిపెట్టినా మొలకెత్తదు. మన మనస్సుకూడ ధాన్యపు గింజవంటిది. దేహాన్ని విడిచిన తరువాత ఆత్మతో ఈ మనస్సు ప్రయాణం చెయ్యడమువలననే మరలమరల దేహాలను ధరించవలసి వస్తున్నది. ఈ మనస్సును ఎప్పుడు నిర్మూలము చేసుకుంటామో అప్పుడు మన స్వస్వరూపమైన ఆత్మయే మిగులుతుంది. ఇది బియ్యపు గింజయొక్క స్థితియని దీనికి మరల జన్మించవలసిన పని ఉండదని భగవాన్ చెబుతుంటారు.

దీనిని బట్టి మనకు అర్థమవుతున్నది ఏమంటే సంకల్ప వికల్పాలకు, అహంకార మమకారములకు పుట్టినిల్లు మన మనస్సే! భగవాన్ మనకు ‘కిలాడి’ అని బిరుదు నివ్వడానికి మూలకారణం మన మనస్సే! మన మనస్సులో ఏది సంకల్పించినా వెంటనే ఆచరించకుండా ఇది ఇప్పుడు అవసరమా? అనవసరమా? అని ఆలోచించుకోవాలని భగవాన్ చెబుతుంటారు. “ఈ లోకములో నేను ఏ పని చేసినా భగవాన్ చే నియమింపబడిన ప్రతినిధిని మాత్రమే” అనే భావన ఉండాలి. “నేను భగవంతుని ఉపకరణమును మాత్రమే!” అంతేకానీ, “దీనికంతటికి నేనే బాధ్యుడిని! బాధ్యతంతా నాదే! నేను కనుక లేకుంటే ఈ పని ఎవరు చెయ్యగలరు?!” అనే దృష్టితో ఉండకూడదు. ఏదో కొంత కాలము ఉండి పోయేవాళ్ళం. ఈరోజు మనమున్నాము, రేపు మరొకరుంటారు, అనే దృష్టి పెంచుకుంటే అహంకారముండదు, మమకారముండదు. ఈవిధముగా ఓర్పుతో, నేర్పుతో, విచక్షణతో సాధన చేస్తూ ఉంటే ఏదో ఒకనాటికి మనస్సు తన ఉనికిని కోల్పోతుంది. మనలో నున్న ‘కిలాడి’ మాయమవుతుంది. ఈ స్వచ్ఛతను పొందితే శ్రీ సత్యసాయి కృపను పొందుతాము.

ఆ జగన్నాటక సూత్రధారి జీవులనే పాత్రధారులని జగత్తు అనే రంగస్థలంపై జీవితమనే పాత్రలని అభినయించేలా నిర్దేశిస్తారు. ఆ దివ్య సూత్రధారి స్వయంగా పాత్రధారిగా అవతరించినప్పుడు తాము కూడా పాత్రకు తగినట్లుగా ప్రవర్తిస్తారు. తమ పాత్రకి పూర్తిగా న్యాయం చేకూర్చి, మానవులకు ప్రేరణగా, ఆదర్శంగా మాత్రమే కాకుండా ఆరాధ్య దైవంగా వారి హృదయ మందిరాలలో కొలువుదీరుతారు.

పాఠశాలలో చదివే రోజులలోనే 'బాల సత్యం' ఋష్యేంద్రమణిలా అభినయించడమే కాకుండా 'చెప్పినట్లు చేస్తారా?' అనే ఒక నాటికని వ్రాసి అందులోని ప్రధాన పాత్ర కృష్ణగా తాము స్వయంగా నటించారు. సాయి విద్యార్థుల సాంస్కృతిక కార్యక్రమాల ప్రదర్శనలోకూడా స్వామి కనబరచే శ్రద్ధాసక్తులు అపారం. ప్రశాంతి నిలయంలో (ఇతరత్రాకూడా) ఎందరెందరో కళాకారులు సాయికళామతల్లికి తమ అభినయ కౌశలం రూపేణ భక్తి నీరాజనం సమర్పించి, వారి దివ్యానుగ్రహానికి పాత్రులైనారు. తమ కళానైపుణ్యానికి సార్థకత చేకూర్చుకున్నారు. దేశవిదేశాలలో పేరుగాంచిన కళాకారుల ప్రదర్శనలను తరచుగా తిలకించగల్గడం - ప్రశాంతి నిలయంలో భక్తులకు స్వామి ప్రసాదించిన ఒక అపూర్వమైన అవకాశం. ఆ కళాకారుల జీవితాలలోకి స్వామి ప్రవేశించిన తరువాత, వారి హృదయాలలో స్వామి యెడల భక్తి విశ్వాసాలు జాగృతమై, దృఢమైన తరువాత వారి స్పందన ఎలా ఉంటుందో (కొన్ని ఉదాహరణలద్వారా) గమనిద్దాం.

ప్రసిద్ధి గాంచిన బ్యాలే నర్తకి, దర్శకురాలు అయిన అమలాశంకర్ 1997వ సంవత్సరం ఆగస్టులో

వనితాజ్యోతి:

సాయికళామతల్లికి నీరాజనం

(గత సంచిక తరువాయి)

చంద్రమౌళి రమాదేవి

ప్రప్రథమంగా పుట్టపర్తి వచ్చారు. అదీ కేవలం 'మహామానవుడు' (గౌతమ బుద్ధుడు) నృత్య నాటిక ప్రదర్శించడంకోసం వచ్చారు. మొక్కుబడిగా ఆమె

దర్శనానికి కూర్చున్నారు. ఆమె మనసులో స్వామియెడ భక్తి భావాలు లేకపోగా వ్యతిరేక భావాలున్నాయి. ఇంతలో స్వామి దర్శనమివ్వడానికి విచ్చేశారు. స్వామి దగ్గరికి వస్తున్నకొలదీ వారి దివ్యరూపము గాంచి, మెల్లమెల్లగా ఆమెలోని ప్రతికూల భావాలు తొలగిపోయాయి. స్వామి దగ్గరగా వచ్చి, “ఉదయ్ శంకర్ భార్యా?” అన్నారు. ఇంతమందిలో స్వామి తననెలా గుర్తుపట్టారని ఆమెకి ఆశ్చర్యం కలిగింది. ఆపై అనుగ్రహించిన ఇంటర్వ్యూలో “నీకు ఏం కావాలి?” అని స్వామి అడుగగా, “స్వామీ, మీ ఆశీర్వాదం కావాలి” అన్నదామె.

నవంబరు 19న మహిళా దినోత్సవం సందర్భంగా అమలగారు ‘మహామానవుడు’ నృత్య నాటికను స్వామి సన్నిధిలో ప్రదర్శించారు. ఆ నాటిక స్వామికి చాలా నచ్చింది. మరుసటి సంవత్సరం నవంబరులో ‘సీతా స్వయంవరం’ అనే నృత్య నాటికతో ఆమె మరల పుట్టపర్తి వచ్చారు. నృత్యనాటిక విజయవంతమైంది. ఆపై అమలగారు పుట్టపర్తి వస్తూనే ఉన్నారు.

“భగవాన్ బాబావారు తమ దివ్యమైన కరుణను నాపై కురిపించారు. యోగ్యమైన పథంలో పయనించడానికి నాకు ఆత్మశక్తిని వారే ఇచ్చారు” అంటారామె.

“భగవత్తత్వమును అర్థం చేసుకుని అనుభవించడానికి పవిత్ర హృదయము, నిస్వార్థ బుద్ధి, ఆధ్యాత్మిక దృష్టి మరియు భగవంతునియందు అచంచలమైన విశ్వాసము కావాలి” అంటారు చలన చిత్ర అభినేత్రి అంజలీదేవిగారు. మా వెంట... మా ఇంట... మా జంట... ఉంటూ కంటికి రెప్పలా మమ్మల్ని కాపాడుతూ ఉన్న స్వామి మహిమల్ని ఎలా వివరించనూ” ఇలా అంటున్న ఆమె మాటలకి నిదర్శనంగా రెండు ఉదాహరణలు చూద్దామా -

ఆర్థికపరంగా అనేక చిక్కుల్లో ఉన్నప్పుడు అంజలీదేవి, ఆది నారాయణరావు దంపతులు స్వామి సన్నిధికి చేరుకున్నారు. స్వామి వారి నివాసానికి విచ్చేసి ఆతిథ్యం స్వీకరించారు. “ఇకనుంచీ ఈ ఇంట్లోంచి ఏదీ బయటికి పోదు, పోగొట్టుకున్నవన్నీ తిరిగొస్తాయి” అన్నారు. అంతే! స్వామి చెప్పినట్లుగానే కోర్టు చిక్కులన్నీ తొలగిపోయి వాళ్ళకి మళ్ళీ మంచిరోజులొచ్చాయి.

మళ్ళీ ఆ దంపతులు స్వామిని దర్శించుకున్నప్పుడు ఆ ప్రత్యక్ష దైవం, “పోయినచోటే వెదకాలి. మీ పిల్లల పేరు మీద ‘చిన్నీ బ్రదర్స్’ సంస్థ స్థాపించి ‘సతీ సక్కుబాయి’ సినిమా తీయండి” అన్నారు. సతీ సక్కుబాయి తెలుగు, మరాఠీ భాషల్లో దిగ్విజయం సాధించింది.

ఇంకొకసారి అంజలీదేవిగారితో, ‘ఏదో వెలితి నీ మనసులో ఉన్నట్లుందే’ అన్నారు స్వామి. ఆవిడ కారణం వివరించకుండానే స్వామి సెలవిచ్చారు, “మళ్ళీ అంజలీ పిక్చర్స్ మొదలుపెట్టి ‘తుకారాం’ తీయండి” అని. ఆ వాగ్దేవి ఆశీస్సులు ఫలించి తీరాల్సిందే కదా! ఆ సినిమా మూడు భాషల్లో విజయ దుందుభి మ్రోగించింది. ‘శిరిడీ సాయి - పర్తిసాయి దివ్యకథ’ నిర్మాణానికి స్వామి అనుమతి లభించడం, ఈశ్వరమృగారి పాత్ర పోషించే సువర్ణావకాశం ఆమెకు లభించడం ఆమె పూర్వజన్మ సుకృతమే కదా!

ఇలా స్వామి దివ్యానుగ్రహానికి పాత్రురాలైన ఆమె హృదయ స్పందన ఇది - “నా జీవితంలో స్వామి లీలల్ని, మహిమల్ని చెప్పాలంటే, ఓ ఉద్ధృతమే వ్రాయాల్సి ఉంటుంది. సాయి ప్రేమ కడలిలో నేనొక చిన్న బిందువును. వారు ప్రేమస్వరూపులు. ప్రేమను ఆధారంగా చేసికొని మనిషి హృదయంలోని చెడుని నిర్మూలిస్తారు. ఎన్ని జన్మలెత్తినా స్వామి భక్తురాలిగా నన్ను పుట్టించాలన్నదే స్వామికి నా ప్రార్థన”.

ఇంతగా ఆ పరమాత్మని ఎవరైనా ఎందుకు ఆరాధిస్తారనే ప్రశ్నే ఉద్భవించదు. వేయి తల్లుల ప్రేమగల ఆ జగన్మాత ఎంతో వాత్సల్యంతో కంటికి రెప్పలా అనుక్షణం కాపాడుతుందనే అనుభూతి ప్రతి ఒక్కరికీ కలగడమే అందుకు కారణం. ఒకసారి ఎల్లలు లేని ఆ ప్రేమసామ్రాజ్యంలోకి అడుగిడిన వ్యక్తులు తమ జీవిత గమనమే మారిపోయిందని అతిత్వరలోనే గ్రహిస్తారు. ఆ ప్రేమ మాధుర్యాన్ని చవిచూసిన వ్యక్తులు ప్రభావితమై, కృతజ్ఞతతో, భక్తివిశ్వాసాలతో ముందుకి సాగుతారు. కళాకారులైనా అంతే కదా! వారి కళకి సార్థకత ఆ కళామతల్లి ప్రశంసలు, అనుగ్రహం లభించినప్పుడే కదా! సాయి సరస్వతియొక్క దివ్యప్రేమకి నోచుకున్నవారి మనో భావాలు గమనిస్తూ ముందుకి సాగుదాం.

శ్రీమతి జమునా రమణారావు ప్రథమంగా పుట్టపర్తి వచ్చినప్పుడు ఇక్కడ పరిసరాలలోగల సేవాభావం, పరిశుభ్రత, క్రమశిక్షణ చూసి ఆశ్చర్యానందాలకు లోనయ్యారు. ఆమె వెలిబుచ్చిన కొన్ని అభిప్రాయాలు -

“మనలోని అహంకారాన్ని పోగొట్టి సేవా కార్యక్రమాలపై దృష్టి మళ్ళించగల శక్తి స్వామిది.”

“స్వామి చేస్తున్న ప్రజాహిత కార్యక్రమాలు - సేవ, ఆధ్యాత్మిక ప్రబోధలు, సత్య ధర్మ శాంతి ప్రేమలని పంచమని చెప్పడమేగాక స్వామివలె చేసి చూపిస్తున్నవారు ఇంకెక్కడా కనిపించరు.”

ఇక వ్యక్తిగతంగా చూస్తే, శ్రీమతి జమునకి స్వామి ఎన్నో దివ్యానుభూతులు ప్రసాదించారు. ఫోటోలలోంచి విభూతి ఇచ్చారు, అపదల్లోంచి గట్టెక్కించారు. స్వామి జన్మదినోత్సవంలో శ్రీమతి జమున బృందం ప్రదర్శించిన ‘శ్రీకృష్ణ తులాభారం’ నాటకాన్ని రెండు గంటలపాటు చూచి, పాల్గొన్న కళాకారులకు ఉంగరాలు, పట్టువస్త్రాలు ప్రసాదించి స్వామి ఆశీర్వాదించారు. మరోసారి సాధు సమ్మేళనంలో కృష్ణ లీలలు నాటక ప్రదర్శనను డైరెక్టు చేసే అదృష్టాన్ని స్వామి ఆమెకు ప్రసాదించారు. స్వామి సృష్టించి ఇచ్చిన శివలింగం తీర్థంతో ఆమె కడుపు నొప్పి సమస్య శాశ్వతంగా వీడ్కోలు తీసుకుంది. ఇలాంటివి ఎన్నో వరాలు స్వామి అనుగ్రహించారు.

వాస్తవానికి కళను పవిత్రంగా కాపాడినప్పుడే కళామతల్లికి అంకితం చేయబడుతుంది. అశ్లీలత, అసభ్యత, చౌకబారుతనం సంగీత, సాహిత్య, నృత్య, గాన, చిత్రలేఖనం మున్నగు కళల్లోకి ప్రవేశించకుండా కళాకారులు జాగ్రత్త వహించాలి. సామాజిక జాగృతి, ఆధ్యాత్మికత, నిర్మలమైన ఆనందం ప్రసాదించే కళ ఒక తపస్సు, సాధనగా, కళామతల్లికి నీరాజనంగా సమర్పించ బడుతుంది.

స్వామివారిని సాక్షాత్తు దైవంగా విశ్వసించి, ఆపై ఎన్నో సమస్యలనుండి స్వామివారి అనుగ్రహంతో బయటపడిన శ్రీమతి షాహుకారు జానకిగారి ఈ ప్రార్థన కేవలం కళాకారులకే కాదు, మనందరికికూడా వర్తిస్తుంది సుమా!

“నేను స్వామిని ప్రార్థించేది ఒక్కటే - భగవాన్, నేను ఏ పని చేయకూడదో, ఏ పదాలను ఉచ్చరించకూడదో దయచేసి ఆ పని నేను చేయకుండా, ఆ పదాలను ఉచ్చరించకుండా ఉండేటట్లుగా నన్ను అనుగ్రహించు. నాకు వీలైన సేవను నేను నిరాడంబరంగా చేసేటట్లుగా నాకు వీలు కల్పించు” అని. ఒక చిన్న కుటుంబంలో సుఖ శాంతులతో సంసార బాధ్యతా నిర్వహణ చేయలేని మనము, మనల్ని ఉద్ధరించుకోగలమా?! స్వామి మాత్రమే ఉద్ధారకులు, సర్వజగత్ బాధ్యతా నిర్వాహకులు, సర్వజనుల సంక్షేమ కారకులు.”

ఈ మాటలతో అందరం ఏకీభవిస్తాం కదా! ❖

సత్పురుషుల కర్తవ్యములు

శ్లో॥ ఈశ్వరే నిశ్చలా బుద్ధిః దేశార్థం జీవన స్థితిః

వృథివ్యాం బంధు వద్వృత్తిః ఇతి కర్తవ్యతా సతామ్

అచంచలమైన ఈశ్వర విశ్వాసము కలిగియుండుట, తన జీవితమును దేశహితార్థమై గడుపుచుండుట, లోకములో అందరియెడలను బంధు సమాదర దృష్టి కలిగియుండుట - ఇవన్నీ సత్పురుషులైనవారికి కర్తవ్యములు.

(సూక్తిముక్తావళి)

జ్ఞాపకాల పందిరి

(ధారావాహికం - చివరి భాగం)

ప్రొ॥ కామరాజు అనిల్ కుమార్

నీరాజనం

అక్కడ ఒక పెద్ద ప్రభుత్వ ఆసుపత్రి. చుట్టూ విశాలమైన స్థలం. ఒకప్రక్కన ఆసుపత్రివారు కేటాయించిన స్థలంలో ఒక హాలు ఉన్నది. పైభాగం అందంగా ఫాల్స్ సీలింగ్ తో ఉన్నది. క్రింద గ్రానైట్ ఫ్లోరింగ్ చూడముచ్చటగా ఉన్నది. అన్నిప్రక్కలా నిలువెత్తు బాబావారి చిత్రపటాలు అలంకరించి ఉన్నవి. ఈ హాలును ఆసుకొని ఒక స్టోరు ఉన్నది. బియ్యం బస్తాలు, వెచ్చాలు, కూరగాయలు రాసులుగా పేర్చినారు. దానికి ప్రక్కగా వంటగది. చాలా శుభ్రంగా పొడిపొడిగా ఉన్నది. వంట సామాన్లు ఉన్నవి. మహిళా భక్తులు వంట పనిని ఒక యజ్ఞంగా చేస్తున్నారనిపించింది. ఆసుపత్రిలో చేరిన రోగులకు ఆహారాన్ని యాజమాన్యం అందిస్తుంది. రోగుల వెంట వచ్చినవారికి నిత్యం ఈ హాలులో అన్నవితరణ జరుగుతున్నది. రెండు పూటలా కలిపి దాదాపు 600 మందికి భోజనాలు రుచిగా శుచిగా ఉచితంగా పెట్టడం జరుగుతున్నది. దీనిని ఆసుకొని ఉన్న స్థలంలో కూరగాయలు పండించి వంటలో వినియోగిస్తారు. ఇంతకీ ఇదంతా ఎక్కడనుకుంటున్నారు? ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రంలో మూలప్రాంతమది. వెనుకబడిన గిరిజన ప్రాంతమది. అక్కడ నిరుపేద నిరక్షరాస్యుల శాతం అధికం. అదే శ్రీకాకుళం.

అక్కడ భోజనం చేస్తున్నవారిని పలకరిస్తే, చిరునవ్వుతో సంతృప్తిగా సంతోషంగా స్వామి పటానికి నమస్కరిస్తూ ఇక్కడ భోజనం అమోఘంగా ఉందని చెప్పారు. నిత్యం రెండుపూటలా క్రమపద్ధతిలో నిర్వహింపబడుతున్న ఈ అన్నవితరణ శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థలు, శ్రీకాకుళం జిల్లావారు జరుపుతున్న అద్భుత సేవాకార్యక్రమం.

శ్రీ కాశీప్రసాద్ గారు, మరికొందరు మహిళా భక్తుల అవిరామ నిరంతర కృషి, అంకిత భావములకు రూప కల్పనయే ఈ కార్యక్రమం. తెలుగు రాష్ట్రాల్లో మరికొన్ని జిల్లాలు ప్రకాశం, నెల్లూరు, ఆదిలాబాద్ వంటివి కూడా ఈ విధానాన్ని అనుసరిస్తున్నవని విన్నాను. మొత్తానికి ఎక్కడ జరిగినా ఈ కార్యక్రమం పరమ విశిష్టమైనది, శ్రేష్టమైనది.

శ్రీకాకుళం జిల్లా రామకృష్ణాపురంలో కీ॥శే॥ శ్రీతరాన మంగయ్యగారు సమర్పించిన 14 ఎకరాల స్థలంలో బహు ముఖంగా సేవలందించడం జరుగుతున్నది. ఈ విశాలమైన ప్రదేశం అంతా శుభ్రపరచి, చదును చేసి కార్యక్రమాలకు అనువుగా ఉండేవిధంగా రూపొందించారు, సాయి భక్తులు. మన ఊహలకు అతీతంగా, అంచనాలకు మించి సేవా కార్యక్రమాలు అక్కడ ఈనాడు జరుగుతున్నవి. ముచ్చటైన గోకులం ఏర్పాటైంది. గ్రామీణ నిరుద్యోగ యువతకు మోటార్ డ్రైవింగ్ లో శిక్షణ ఇవ్వడం జరుగుతున్నది. గ్రామస్థులకు కుట్టుమిషన్లనిచ్చి, కుట్టుపనిలో శిక్షణ నిచ్చి యోగ్యతా పత్రాలను ప్రదానం చేయడం జరుగుతున్నది.

ఇంతేగాక, గిరిజన ప్రాంతాలలో రక్తదాన శిబిరము, వైద్యశిబిరాలు ఏర్పాటు చేసి సేవలందిస్తున్నారు. శ్రీకాకుళం జిల్లాలో గ్రామీణ ప్రాంతాలలో బాలవికాస్ తరగతులు విస్తృతంగా నిర్వహిస్తున్నారు. సాధనా శిబిరాలు, గురువులకు పునశ్చరణ తరగతులు, శ్రీ సత్యసాయి దివ్య సందేశ మహాసభలు తరచు నిర్వహిస్తున్నారు.

రామకృష్ణాపురంలో శ్రీ సత్యసాయి విద్యావిహార్ ప్రారంభింపబడింది. తొమ్మిది నెలల పనిగుడ్డు ఈ సంస్థ. 1 నుండి 5 తరగతుల వరకు ఉన్నవి. నేను వెళ్ళినప్పుడు

ఆ చిన్నాడుల నృత్య సంగీత ప్రదర్శనలు నన్ను అబ్బుర పరచినాయి. యోగాభ్యాస భంగిమలు ఆసక్తికరంగా ప్రదర్శించారు. శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ పూర్వ విద్యార్థిని కుమారి శాంతిప్రియ ఈ విద్యావిహార్కు ప్రిన్సిపాల్గా ఎంతో అంకిత భావంతో పని చేస్తున్నారు. శ్రీ ఎమ్. రామేశ్వరావుగారు కరస్పాండెంట్గా అహర్నిశలు శ్రమిస్తున్నారు. అతి శీఘ్రకాలంలోనే ఈ స్కూలు ‘శ్రీ సత్యసాయి విద్యావాహిని’లో చేర్చబడింది. దేశస్థాయి

సమావేశాలు విశాఖపట్టణంలో జరిగినప్పుడు వీరికి కూడా ప్రాతినిధ్యం దక్కింది.

“పర్తియాత్ర”లకు అంకురార్పణ శ్రీకాకుళం జిల్లావారిద్వారానే జరిగింది. ఆ తరువాత రాష్ట్రంలోని అన్ని జిల్లాలవారూ ‘పర్తియాత్ర’లు చేపట్టారు. ఈ సంప్రదాయం క్రమేణ ఇతర రాష్ట్రాలకు, విదేశాలకు సహితం వ్యాపించింది. పర్తియాత్రలో భాగంగా ఆయా ప్రాంతాలనుండి భక్తులు వేలాదిగా స్వామి సన్నిధికి తరలి వచ్చినప్పుడు నామసంకీర్తనలు, సత్సంగాలు, పూజలు, వ్రతాలు, ఊరేగింపులతో, ఉత్సవ వాతావరణంతో ప్రశాంతి నిలయం కళకళలాడుతూ ఉంటుంది.

మరో విశేషమేమిటంటే, బాబావారి 90వ జన్మదినోత్సవ సందర్భంగా 90 రోజుల దీక్షకు శ్రీకారం చుట్టింది, శ్రీకాకుళం. **90 గంటల అఖండ నామసంకీర్తన** జరిపారు జిల్లాలో. **కొత్తూరు** శ్రీ సత్యసాయి సేవాసమితిలో 115 రోజులు దివ్యనామ సంకీర్తన ఏకబిగిన నిరాఘాటంగా నిర్విరామంగా జరగడం భక్తికి పరాకాష్ఠ. దీనినే ఆదర్శంగా తీసుకుని జిల్లావ్యాప్తంగా 365 రోజుల అఖండ నామసంకీర్తన ప్రారంభమైంది. బహుశా ప్రపంచ చరిత్రలోనే ఇది అపూర్వమనక తప్పదు.

శ్రీమద్రామాయణ సప్తాహములు జిల్లా వ్యాప్తంగా నిర్వహింపబడ్డాయి. రాజాం, కాశీబుగ్గ, ఆముదాలవలస, శ్రీకాకుళం, పొందూరు, పాతపట్నం, వాటపాగు తదితర ప్రాంతాలలో రామాయణ సప్తాహాలు దిగ్విజయంగా జరిగి స్థానికులను విశేషంగా ఆకర్షించినవి. అంతేగాక, **శ్రీ గాయత్రీ జ్ఞాన యజ్ఞ సప్తాహాలు** కూడా జిల్లాలో జరిగాయి. ఈ సందర్భంగా ఉదయం గ్రామసేవలు, మధ్యాహ్నం గాయత్రీ హోమం, ఆధ్యాత్మిక ఉపన్యాసాలు, అఖండ నామసంకీర్తనలు వైభవంగా నిర్వహింపబడినాయి.

పదకొండు రోజులపాటు శ్రీకాకుళంలో శ్రీ ధర్మపురి గౌరీశంకరశాస్త్రిగారి ఆధ్వర్యంలో 121 మంది ఋత్విక్కులు పాల్గొనగా అతిరుద్ర యాగం జరిగింది.

జిల్లాలో స్వామి సందేశ వ్యాప్తికై ఎంపిక చేయబడిన వారికి శిక్షణ ఇవ్వడం జరుగుతున్నది. ఇది ఇంకను వ్యాప్తి కావలసియున్నది.

యోగా కేంద్రాలు / ధ్యాన శిక్షణా తరగతులు దిగ్విజయంగా జరుగుతున్నవి. ఇవి చాలా అవసరం. అందరూ చేపట్టాలి. ఈ కేంద్రాలు ఈనాడు శ్రీకాకుళం జిల్లా అంతటా విస్తరించినవి.

శ్రీ సత్యసాయి విజ్ఞాన ప్రజ్ఞాన గ్రంథాలయాలు ఏర్పాటువుతున్నవి. స్థానికులు ఎందరో ఆకర్షితులై వీటిని వినియోగించుకుంటున్నారు.

పాలకొండ, టెక్నాలి టౌన్ లో ఆర్గానిక్ మొక్కల పెంపకం, అసుపత్రులలోని రోగుల వెంట సహాయంగా వచ్చినవారికి రెండుపూటలా భోజన వితరణ జరుగుతున్నది.

అమృత కలశాలు, జాతీయ నారాయణ సేవలు ఈ జిల్లానుంచే ప్రారంభమైనవి. వృద్ధులైన, నిస్సహాయులైన నిరుపేదలకు నిరతాన్నసేవ క్రింద వారి ఇళ్ళకే క్యారియర్లతో ఆహారాన్నందిస్తున్నారు. జిల్లావ్యాప్తంగా జరుగుతున్న ఈ సేవ ఎందరినో ఆదుకొంటున్నది. రమారమి 600 మంది లబ్ధి పొందుతున్నారు.

దీనజనోద్ధరణ పథకంలో భాగంగా జిల్లాలో 7 కేంద్రాలలో 54 మంది పిల్లల సంరక్షణ బాధ్యతను స్వీకరించడం జరిగింది. 'పలాస'లో ఈ పిల్లలకు వేసవి శిబిరం ఏర్పాటు చేశారు. సాధారణంగా పిల్లలు వేసవి సెలవు దినాలలో అమ్మమ్మ నానమ్మల ఇళ్ళకు వెళ్ళి తినుబండారాలతో, బంధువులతో సరదాగా గడుపుతారు కదా! మరి ఈ పిల్లల సంగతేంటి? అన్న భావంతో 'పలాస' సమితివారు ఈ పిల్లల్ని సమావేశపరచి, ఆటల పోటీలు నిర్వహించి, తినుబండారాలు, నూతన వస్త్రాలు సూటుకేసులనిండా ఇచ్చి సాగనంపారు. ఆ పిల్లల ఆనందాతిరేకాలు చూసి తీరవలసిందే. పోటీలు పడి భక్తులు

స్వీట్లు, బట్టలు, దుప్పట్లు పంపిణీ చేసి ఆ చిన్నారులలోని సాయిని సేవించుకున్నారు.

అరసవెల్లి, శ్రీకూర్మం వంటి పుణ్యక్షేత్రాలలో మన శ్రీ సత్యసాయి సంస్థలవారు సేవలందిస్తూ ఆయా దేవాలయ అధికారుల నుంచి ప్రశంసలనందుకుంటున్నారు.

శ్రీ సత్యసాయి సుజలధార పథకంలో భాగంగా జిల్లాలో 14 కేంద్రాలలో సురక్షిత మంచినీటిని అందించడం జరుగుతున్నది.

శ్రీకాకుళం జిల్లా మహాలక్ష్మీ నగర్ లో 60 మంది విద్యార్థులకు సాయి యువత పాఠ్య పుస్తకాలు, స్కూలు యూనిఫామ్లు, నోట్ పుస్తకాలు పంపిణీ చేస్తున్నారు. మురికివాడలలో ఉచిత విద్యా కేంద్రాలను నడుపుతున్నారు.

సమాజంలో నిరాశ్రయులున్నారు, అనాథలనేకులు ఉన్నారు, ఒంటరి జీవితాలను గడిపేవారున్నారు. దిక్కులేక ఊరుపేరు లేక పట్టించుకునేవారు లేక మరణించేవారు అనేకులున్నారు. ఈ విషయాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకొని మన సంస్థలవారు "స్వర్గరథం" పేరిట పాలకొండ, శ్రీకాకుళం న్యూకాలనీలలో అనాథ ప్రేత దహన సంస్కారాలకు ప్రత్యేక వ్యానులను సిద్ధం చేశారు. ఆయా వ్యానులలో వివిధ మత సంప్రదాయాలకు అనుగుణంగా గీత/ బైబిల్/ ఖురాన్ సూక్తుల క్యాసెట్లను అమర్చారు.

శ్రీ సత్యసాయి సంచార వైద్యాలయం / మొబైల్ మెడికల్ వ్యాను వైద్యసేవలు సుదూర ప్రాంతాలకు అందుతున్నవి. వ్యానులోనే వివిధ రకాల పరీక్షలు, మందుల పంపిణీ జరుగుతున్నవి.

ఇటీవల నేను స్వయంగా జిల్లాలో వారం రోజులు గడిపి ఈ సేవాపథకాలను కళ్ళారా చూసి మురిసిపోయాను. సమాజంలోని అన్నివర్గాలవారు వందలాదిమంది వివిధ సమావేశాలలో పాల్గొన్నారు. రాష్ట్రవ్యాప్తంగా అన్ని జిల్లాలలోనూ ఈ కార్యక్రమాలు జరుగుతున్నాయనుటలో సందేహం లేదు. వారివారి శక్తిమేరకు, తోచినవిధంగా, అందుబాటులో ఉన్న మందిమార్బలం, వనరులను అనుసరించి, స్థానిక స్థితి గతులకు అనుగుణంగా అందరూ సేవలు చేస్తూనే ఉన్నారు. ఈ విషయంలో పోటీలు,

పోలికలు, గర్వము, దంభము, అహంకారములకు తావు లేదు. అసలు సేవాయోగం అనేది అట్టి దుర్గుణాలను పోగొట్టుకోవడానికే కదా! నాకు ఈ సేవలను స్వయంగా చూసే భాగ్యం కలగడంచేత నా ఆనందాన్ని అందరితో పంచుకోవాలన్న ఆరాటం, తపన తప్ప ఈ వ్యాసం వ్రాయడంలో మరొక ఉద్దేశ్యం లేదు. అందరూ సాయి బంధువులే! కావలసినవారే! అన్యులనేవారు లేరు, ఉండరు. అందరూ హితులే, సన్నిహితులే! సాయి బంధం మనల్ని కలుపుతుందికాని భాషా ప్రాంత కుల మత వర్గ విభేదాలు కావు. స్వామి అనుగ్రహ ఆశీర్వాచనములు పొందేందుకు దోహదం చేసే ఏకైక సాధన - సేవ. వ్యక్తిగతంగా, సమష్టిపరంగా కూడా అనుభవము ఇదే! “స్వయం తీర్థః పరాంతారయతి” అన్నట్లు ఎవరిని వారే కాకుండా ఎల్లరినీ తరింపజేసే మార్గం సేవ. ఒకరిని చూసి మరొకరు అనుసరించి (అనుకరణ కాదు సుమా!) నూతన సేవాపథకాలను రూపొందించుకోవచ్చు. ఆదర్శంగా దిగ్విజయంగా జరుగుతున్న కార్యక్రమాలను ఆయా ప్రాంతాలకు వెళ్ళి పరిశీలించి మనము కూడా అమలు చేయవచ్చును.

Each one, teach one ప్రధానం. సంస్థల సర్వతోముఖాభివృద్ధియే ఆశయం, ధ్యేయం. పరస్పర సహకారం, ప్రేమ ప్రధానం. ఐకమత్యమే బలం. అంతా ఒకటే - అదే శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థ. సముద్రం పరిణామ క్రమంలో నదులుగా పారినట్లు, నలుదెసల ఈ

సేవాసంస్థ వాహినులై ప్రవహిస్తున్నది. పాపప్రక్షాళన, పుణ్యప్రాప్తి జరుగుతున్నది. కర్మవిమోచనం, వాసనాక్షయం సేవలవల్లనే సాధ్యమవుతుందికదా. సేవలతోపాటు వాటి ప్రాధాన్యత, ఆధ్యాత్మిక వివరణలుకూడా చేరిస్తే, మరింత ఉత్సాహంగా ఉంటుంది. యాంత్రికంగా ఉండకూడదు. ఏదీ రొటీన్ కాకూడదు. ‘ఇంగువ కట్టిన బట్ట’ అన్నట్లు ఇన్ని సంవత్సరాలు సంస్థలో ఉండడంచేత, కార్యక్రమాలలో పాల్గొనడంచేత అన్ని ప్రాంతాలలో గల భక్తులతో నాకు గల సాన్నిహిత్యం, ప్రేమానుబంధం వలన వ్రాస్తున్న మాటలివి.

మరొకటి చెప్పాలండోయ్. సాయి శక్తి అందరినీ అంతటినీ నడిపిస్తున్నది. బాబావారు భౌతిక స్థాయిలో దూరమైనా వారి ప్రేరణ, స్ఫూర్తి అంతర్వాణియై ప్రపంచ వ్యాప్తంగా అందరినీ నడిపిస్తున్నది. ఇంతమంది ఇన్ని సేవలు చేస్తున్నారంటే, ఎక్కడిదీ శక్తి? ఎన్నెన్నో నూతన కార్యక్రమాలు చేస్తున్నారంటే, ఎవరి ప్రేరణ ఇది? ముమ్మాటికీ బాబా ప్రేరణయే!

“స్వామీ! మీరున్నారు, నడిపిస్తున్నారు. మీరే ప్రాణం. అంతా మీ ప్రసాదమే అన్న భావన కలిగించండి. సమస్తము మీ సంకల్పమే అన్న నిశ్చయాన్ని కలిగించండి స్వామీ! ఐకమత్యము, ఏకత్వము, ప్రేమలను మాకు ప్రసాదించి నిరహంకార నిరాడంబర జీవితాలను గడిపేలా ఆశీర్వాదించండి స్వామీ”

సాయినాథానుగ్రహ భవన్తు ❖

2016 జులై సంచికనుండి

“ముత్యాల సరాలు” ధారావాహికం ప్రారంభం

శ్రీ సత్యసాయి సాహిత్యం ఒక రమణీయ బృందావనం.

సత్య సాహిత్యం ఒక కమనీయ నందనవనం.

సాయి సాహిత్య సౌరభాలు ఆంధ్రదేశంలోనేగాక ప్రపంచమంతటా పరివ్యాప్తమయ్యాయి.

నవనవ రీతుల సాగిన స్వామి కవనం తెలుగు సాహిత్యాన్ని పరిపుష్టం చేసి అందరినీ అలరించింది.

భగవాన్ బాబావారి పద్యం, గద్యం, పాటలు, మాటలు సుమధురములై, రసమయమై, సాహిత్య అంద చందాలను పుణికి పుచ్చుకుని భావనాత్మకమై, సృజనాత్మకమై దివ్య ప్రబోధాలను అందిస్తాయి.

వారి నోట ప్రతి మాటా ప్రతి వాక్యమూ ఒక కావ్యంలా మురిపిస్తాయి, మైమరపిస్తాయి.

నారికేళ పాకం కాదది, ద్రాక్షాపాకం. అరటి పండు ఒలిచి తినిపించినట్లుంటుంది.

భాష, భావం, పోటాపోటీగా ఒకదాని కొకటి జోడిగా కొనసాగుతాయి. సమతూకంగా, ఉల్లాసంగా సాగుతుంది సాయి సాహితీ స్రవంతి.

ఇక్షురసముకన్న ద్రాక్షరసము కన్న / పూవుకన్న పాపనవ్వు కన్న

మధుర మోహనములు శ్రీ సాయి పలుకులు / శాంతి ప్రేమదాయి సత్యసాయి

అతి క్లిష్టమైన అంశాన్ని ఎంతో సరళంగా తెలియజేయడం అవతారమూర్తి లక్షణమంటాడు, మర్సెట్ మహాశయుడు. ఈ కోణంలో బాబా ముమ్మాటికీ అవతారమూర్తియే. సకల వేద శాస్త్ర సారాన్ని మనకు కరతలామలకం చేసే ఉద్దేశ్యంతో స్వామి మనపై ప్రేమతో సాయి సాహిత్య అనుగ్రహ వర్షాన్ని కురిపించారు. జన్మలు పునీతమయ్యే మార్గాన్ని చూపారు. జ్ఞాన ప్రకాశాన్ని ప్రసాదించారు. సనాతన అధునాతన విధాన సమన్వయం సాయిసాహిత్యం. ఎల్లరినీ ఏకత్రాటిపై నడిపించేది సాయి సారస్వతం. అన్నింటిలోనూ దివ్యత్వం అంతర్దీనమై ఉంటుంది. పరుసవేది దేనినైనా బంగారంగా మార్చినట్లు సాయి సాహిత్యం మన జీవితాలలో ఆశ్చర్యకరమైన రీతిలో సత్పరిణామం గొనివస్తుంది. ఆ దివ్యవాక్కులో అంత మహిమ, పటిమ ఉన్నాయి. సాయి సాహిత్య సేద్యం ఆనంద ఫలాలను అందిస్తుంది. గుండెను తాకుతుంది.

ఒకవైపు క్రతువులను జరుపుతూ ప్రోత్సహిస్తూ, మరొకవైపు క్రతువుల అంతరాధ్యాన్ని, గూఢాధ్యాన్ని, ఆత్మతత్వాన్ని వెల్లడిస్తూ జీవితానికి అన్వయించేది సత్య వాఙ్మయం. సాకారంలో నిరాకారాన్ని, సగుణంలోనే నిర్గుణాన్ని తేటతెల్లం చేసేది సత్యసాయి వచనామృతం. ద్వైత విశిష్టాద్వైత అద్వైతములను సాధనలో భూమికలుగా పరిణామ క్రమంలో దశలుగా వివరించేది సాయి వాక్ ఝరి.

కర్మ భక్తి జ్ఞాన మార్గాల అన్యోన్యాశ్రయ వైచిత్రిని చిత్రీకరించేది సత్యోపదేశ సారం.

వజ్రానికి ఎన్నో ముఖాలుంటాయి. స్వామి వాక్కులు వజ్రాలు. స్వామి మాటలు ముత్యాల మూటలు. స్వామి సందేశం అమృతోపమానం.

ఈ శీర్షిక **ముత్యాల సరాలు**. సాయి సాహిత్య రత్నాకరంలో ముత్యాలను చేతనైనంత ఏరుకుని పదిలపరచుకుని నెమరువేసుకునే చిరుప్రయత్నమిది.

ఈ తరంలో స్వామిని దర్శించినవారు అనేకులున్నారు. కాలానుగుణంగా సత్యోపదేశ సారాన్ని గ్రహించి యువతరానికి, నవతరానికి అందించే ప్రయోగమిది. భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి దివ్య ప్రవచనాల సేకరణ **ముత్యాల సరాలు**గా రూపొందాలి. మార్గ దీపిక కావాలి. ఉత్సుకత, ఉత్సాహం నింపాలి. సాయి సుధ కర్తవ్య బోధగా **ముత్యాల సరాలు** అమరాలి. ఆబాలగోపాలానికి అనందాన్ని అందించాలి. మెడలో హారం ఎవరు ధరించినా అందమే. దానికి వయసు, కాలం, ప్రదేశం ప్రమేయం కానేకావన్నట్లు సాయి దివ్యవాక్కుధారనుండి జాలువారిన ఆణిముత్యాలను ఏర్చి కూర్చి పేర్చిన **ముత్యాల సరాలు** ఆకర్షణీయంగా, ఆసక్తికరంగా సాగాలి. ఇదే నా ఆశ, ఆశయం, ఆకాంక్ష. “సహనా వవతు సహనౌ భునక్తు...” అన్నట్లు అందరం కలిసి రాబోయే సంచికనుండి **ముత్యాల సరాల** మాటల తేటలను ఆస్వాదిద్దాం. ఆనందిద్దాం.

- ప్రొ|| కామరాజు అనిల్ కుమార్

స్వామితో విశ్వవిఖ్యాత రచయిత్ర

పెగ్గీ మేసన్ దివ్యానుభూతులు

ప్రొ॥ జి.ఎన్. మూర్తి

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి దివ్య అవతార లీలావిశేష వైభవాన్ని గూర్చి పాశ్చాత్య దేశాలలో తమ విశిష్ట రచనలద్వారా, ప్రసంగాలద్వారా విస్తృతంగా వ్యాప్తిచేసినవారిలో సుప్రసిద్ధురాలు ఇంగ్లాండుకు చెందిన శ్రీమతి పెగ్గీ మేసన్. స్వామిని దర్శించడానికి పూర్వము ఆమె 'టు వరల్డ్స్' పత్రికలో అనేక సృజనాత్మకమైన రచనలు చేశారు. ఏడు సంవత్సరాల చిరుప్రాయంలోనే ఆమె చెట్లను నరికివేస్తున్న దృశ్యం చూసి భగవంతుణ్ణి గాయపరుస్తున్నట్లుగా దుఃఖించేది. వికసించిన పుష్పాలలో, అందమైన సీతాకోకచిలుకల్లో, మన కాళ్ళ క్రింద నలుగుతున్న రాళ్ళల్లో, అందాలు చిందే నీలాకాశ వేదికపై, కాంతులీనే చక్కని చుక్కలలో భగవంతుని దర్శనానుభూతిని పొందింది చిన్నారి పెగ్గీ. క్రమేపీ వయసుతోపాటు ఆమెలో గ్రంథ పఠనాసక్తి పెరిగింది. భగవంతునికోసం తాను చేసిన సత్యాన్వేషణలో భాగంగా పలు యోగ, తాత్విక, ఆధ్యాత్మిక గ్రంథాల్ని పఠించింది. పెగ్గీ పఠితాపాన్ని తపనను భగవంతుడు గుర్తించాడనడానికి నిదర్శనంగా అనేక విచిత్ర సంఘటనలు, అద్భుతాలు ఆమె జీవితంలో జరగనారంభించాయి.

ఒకసారి ఆస్ట్రేలియాలో జరిగిన జాతీయ ఆధ్యాత్మిక సదస్సులో ప్రసంగించడానికి పెగ్గీని ఆహ్వానించారు. అక్కడ ఆమెకు న్యూజిలాండ్ నుండి వెలువడే 'హెరాల్డ్ ఆఫ్ న్యూ ఏజ్' పత్రికను ఒక మిత్రుడు ఇస్తాడు. అందులో శామ్మూల్ శాండ్వెస్ రచించిన 'సాయిబాబా - ది హోలీమేన్ అండ్ ది సైకియాట్రిస్ట్' గ్రంథ సమీక్షను భగవాన్ బాబా ఫోటోతో చూస్తుంది. పరవశించి ఆ ఫోటోను కత్తిరించుకొని తీసుకెళ్ళి ఇంట్లో తన బేబుల్ పై పెట్టుకుంటుంది. అర్ధరాత్రి ఉన్నట్లుండి ఆ ఫోటో ఒక ప్రక్కనుండి మరొక ప్రక్కకు జరుగుతూ, కన్నులు మిరుమిట్లు గొలిపే విశేష కాంతులు విరజిమ్ముతూ ఆశ్చర్యపరుస్తుంది. ఈ సంఘటన 1978 లో జరిగింది.

పెగ్గీ ఇంగ్లాండులోని సాయికేంద్రాన్ని సంప్రదించి బాబా సాహిత్యం తెప్పించుకుని పఠిస్తుంది. సాయికేంద్రం కార్యదర్శి ఆమెకు పంపిన విభూతిని సేవించడంతో ఆమెలోని అభద్రతాభావం, ఒంటరితనం మాయమవుతాయి. "భగవంతుణ్ణి దర్శించడం విశేషమే. అయితే, ఎవ్వరూ

తనను తాను తెలుసుకోకుండా భగవంతుణ్ణి అర్థం చేసుకోలేరు" అన్న

భగవాన్ మాటలు ఆమెను అమితంగా ఆకర్షిస్తాయి. ఆమె బాబాను గురించి వ్రాసిన వ్యాసం పత్రికలో ప్రచురింప బడుతుంది. సాయికేంద్రం నుండి భారతదేశానికి, పుట్టపర్తి వెళుతున్న భక్త బృందానికి తను వ్రాసిన లేఖను, వ్యాసప్రతిని ఇచ్చి స్వామికి అందజేయవలసిందిగా కోరుతుంది. స్వామి ఆ లేఖను, వ్యాసాన్ని స్వీకరించి వారితో, “భవిష్యత్ రచనలలో సాయిబాబా అనికాకుండా సత్యసాయిబాబా అని వ్రాయమని పెగ్గీకి చెప్పండి” అని పెగ్గీ దంపతులకు తమ సందేశాన్ని పంపించారు. దీనికోసం ఆత్రుతతో ఎదురుచూస్తున్న పెగ్గీ మేనన్ దంపతులు ఇది విని పరవశించిపోయారు. తరువాతి కాలంలో పెగ్గీ స్వామి దివ్య ప్రేమావతారంగురించి ప్రపంచవ్యాప్తంగా అనేక ప్రసంగాలు చేసి భక్తుల్ని అలరించింది. ఆమె రచించిన ‘ప్రేమావతారి’ (ఎంబాడిమెంట్ ఆఫ్ లవ్) గ్రంథము, అనేక ఇతర రచనలు పాఠకుల్ని ముగ్ధుల్ని చేస్తాయి.

పెగ్గీ దంపతులు తమ 70వ సంవత్సరంలో భగవాన్ దర్శనార్థం పుట్టపర్తికి విచ్చేశారు. దివ్యప్రేమావతారమూర్తి బాబాను దర్శించుకొని పులకించిపోయారు. కరుణారస నీరధి బాబా వారిరువురికీ ఇంటర్వ్యూల పరంపర అనుగ్రహించారు. భార్యాభర్తలిద్దరూ భగవాన్ బాబావారి పవిత్ర పరిపూర్ణ ప్రేమను, సందేశ సారాన్ని, అవతార వైభవాన్ని, నిండుతనాన్ని సంపూర్ణంగా అనుభవించారు. బాబాతో వారి ప్రథమ సమావేశం ఒక అనిర్వచనీయమైన దివ్యానుభూతి. ప్రతీ వ్యక్తిని గురించిన గతం, వర్తమానం, భవిష్యత్తుకు సంబంధించిన సూక్ష్మాతిసూక్ష్మమైన విషయాలు, విజయాలు, విఫలాలు, బలహీనతలు, ఆకాంక్షలు మొదలైనవన్నీ సర్వాంతర్యామి, సర్వజ్ఞులైన స్వామికి తెలుసునన్న దృఢ విశ్వాసం వీరికి కలిగింది. “మీరు నానుండి ఏమీ దాచలేరు. మీరు మీ గుండెలోతుల్లో ఉన్నవి తెండి. మూఢమైన, క్రూరమైన భావాల్నికూడా తెండి. మీ సందేహాల్ని, నిరాశల్ని, నిస్సహాల్ని తెండి. వాటిని యెట్లా పరిమార్చాలో నాకు తెలుసు. వాటిని మీ నుండి తొలగించి మిమ్మల్ని ప్రేమతో నింపుతాను” అంటారు, భగవాన్.

స్వామి ఎవరినైనా పైకి ఎత్తనూగలరు, క్రిందకు దించివేయనూగలరు. అహంకారం లేకపోతే పైకి ఎత్తుతారు, అహంకారులను క్రిందికి దించివేస్తారు. కేవలం మాటలద్వారా కాకుండా చిన్నచిన్న చర్యలద్వారా స్వామి తమకు సర్వం తెలుసునన్న విషయాన్ని స్పష్టం చేస్తారు, అంటుంది పెగ్గీ. ఆమెకు ఒక స్నేహితురాలు పర్తినుండి తెచ్చిన ఒక గొలుసు, లాకెట్టు కానుకగా ఇస్తుంది. అందులో స్వామి ముఖం దేదీప్యమానంగా ఉంటుంది. పెగ్గీ సంతోషంగా దానిని ధరిస్తుంది. అయితే, తొలి ఇంటర్వ్యూ ముందురోజు రాత్రి ఆమె, స్వామి వాటిని స్పృశించి ఆశీర్వాదించాలని ప్రార్థిస్తుంది. స్వామి కొత్తది సృష్టించి ఇస్తే బాగుండునని కూడా అనుకుంటుంది. కానీ, స్వామిని అడుగదల్చుకోలేదు.

మరునాడు ఇంటర్వ్యూలో ఆమె ప్రార్థించినట్లుగానే స్వామి వాటిని తాకి పరిశీలనగా చూసి ఆశీర్వాదించారు. ఆమె ఆనందానికి అవధులేవు. మరునాడు ఇంటర్వ్యూలో స్వామి, “నీ లాకెట్టు, గొలుసు చాలా ఇమిటేషన్వి. అసలైనవి ఇస్తాను. కావాలా?” అని అడిగారు. ఆమె తలూపింది. స్వామి హస్తచాలనంతో ఆమెకు లాకెట్టు సృష్టించి ఇచ్చారు. ఆమె ఆ లాకెట్టును చూసి మురిసిపోతూండగా, “నువ్వు సాధన చేస్తావా?” అని అడిగారు. ఔనన్న వెంటనే స్ఫటికమాలను సృష్టించి బహూకరించారు. తరువాత ఆమె భర్త రాన్ లెయింగ్ కు తమ అనుగ్రహ సూచకంగా ఒక ఉంగరం సృష్టించి ఇచ్చారు. ఆ ఇంటర్వ్యూలో స్వామి పాశ్చాత్య దేశాలలో భావించే ‘కాస్మిక్ క్రైస్టు’ తామే నని స్పష్టం చేశారు. అంటే, “మానవోద్ధరణకు జీసస్ ను పంపిన తండ్రి మీరేనా?” అని అడిగితే స్వామి అవునన్నారు. ఆ తండ్రి ఇప్పుడు బాబాగా అవతరించారని వెల్లడించారు.

బాబావారి దివ్య సందేశాన్ని వ్యాప్తి గావిస్తూ, వారు ఆశించిన రీతిలో జీవిస్తూ, అందరిలో ఉన్న సాయిని ప్రేమిస్తూ, తన జీవితాన్ని ఆధ్యాత్మిక పథంలో పయనింపజేసి, స్వామి దివ్య అనుగ్రహశీస్సుల్ని పుష్కలంగా అనుభవించి ఆనందించి, స్వామిలో ఐక్యమైన ధన్యజీవి పెగ్గీ మేనన్. ❖

ఓం శ్రీ సాయి దత్తాత్రేయాయ నమః

హిస్లాప్, శ్రీమతి రతన్‌లాల్ మరికొందరు విద్యార్థులతో ముచ్చటించిన తర్వాత అందరూ లేచేరు. ఒక విద్యార్థి స్వామి ఫోటోను పోలరాయిడ్ కెమేరాతో తీయడానికి అనుమతిని కోరగా, స్వామి అందరికీ కొంచెం దూరంగా నిలబడి ఆ విద్యార్థిని ఫోటో తీసుకొమ్మన్నారు. ఆ సమయంలో స్వామి పాదాలదగ్గర అంగీ అక్కడ ముళ్ళపొదకు చిక్కుకొని మడతలు పడగా, దానిని సరిచేయడానికి శ్రీమతి రతన్‌లాల్ ముందుకు రాబోతుండగా, “అగు, దూరంగా ఉండు” అని స్వామి గట్టిగా హెచ్చరించేరు. విద్యార్థి ఫోటో తీసేడు.

ఫోటోలో త్రిమూర్తిస్వరూపమైన దత్తాత్రేయుని రూపంలో స్వామి, వారి చెంత ఒక గోవు, నాలుగు శునకములు స్పష్టముగా పడ్డాయి. తర్వాత స్వామి శ్రీమతి రతన్‌లాల్‌తో, “నువ్వు నా సమీపమునకు వచ్చి నన్ను తాకి ఉంటే ఆ సమయంలో నానుండి వెలువడే దివ్యశక్తి తరంగాల తాకిడికి తట్టుకోలేక మరణించి ఉండువు” అన్నారు. ఆ ఫోటోను స్వామి కల్నల్ జోగారావుగారికి ప్రసాదించేరు.

స్వామి చేతిమీద లారీ టైరు ముద్రలు

1955లో ప్రశాంతి నిలయంలో ఒక లారీ ఇటుకలు తెస్తూంటే, ప్రమాదవశాత్తు ఒక బాలుడి కాలు చక్రం క్రింద

5

పడింది. బాధతో ఆ బాలుడు, “స్వామీ” అని అరచి

పడిపోయేడు. వెంటనే అతనిని హాస్పిటల్‌కి తరలించేరు. ఆ బాలుడి అన్నయ్య పరుగుపరుగున స్వామివద్దకు వెళ్ళి, జరిగిన ప్రమాదం గురించి చెప్పి, కాలు పిప్పిపిప్పి అయిపోయింది స్వామీ, అని ఏడ్చేడు. స్వామి వెంటనే తమ అంగీ ముంజేతివరకూ పైకి తీసి, “ఇటు చూడు” అన్నారు. స్వామి అరచేతిమీద, ముంజేతిమీద టైర్ల ముద్రలు కనపడ్డాయి. “నేను చెయ్యి అడ్డం పెట్టి టైరు ఎత్తిపెట్టేను. ఎముకలు ఫ్రాక్చర్ కాలేదు” అన్నారు. లారీ చక్రం ఎక్కినా కాలులోని ఎముకలు ఫ్రాక్చర్ కాకపోవడం చూసి డాక్టర్లు ఆశ్చర్యపోయేరు. తర్వాత ఆ బాలుని అన్న వచ్చి స్వామి చెప్పిన మాటలు వాళ్ళకు చెప్పగా, ఆ పిల్లవాడిపై భగవాన్ చూపిన కరుణకు డాక్టర్లు ఆనందంతో నిర్ఘాతపోయారు.

బొజానీ దంపతులు

అమెరికాకు చెందిన రాబర్ట్ బొజానీ 1973లో తన తండ్రి ఆకస్మిక మరణంతో మానసికంగా క్రుంగిపోయేడు. అతడి భార్య బార్బరా బొజానీ బాబా భక్తురాలు. భర్తకు మనశ్శాంతి కలిగించుమని బాబాను ప్రార్థించింది. అమెరికాలో బొజానీ స్వగృహంలో భగవాన్ తమ భౌతిక కాయంతో ప్రత్యక్షమై బొజానీతో, “డోన్ట్ వర్రి, ఎవ్‌రిథింగ్ విల్ బి ఆల్‌రైట్ సూన్” అని అతని తండ్రి కంఠస్వరంతో అభయమిచ్చి అదృశ్యమయ్యేరు. ఈ హఠాత్ సంఘటనకు రాబర్ట్ దిగ్భ్రమ చెందేడు. 1974 ఫిబ్రవరి నెలలో భార్యా సమేతంగా భారతదేశం వచ్చేడు. వాళ్ళు ఒక యోగా టీచరు, మరికొందరు భక్తులతో ఒక గుంపుగా అమెరికా నుండి బెంగళూరు వచ్చేరు. తీరా అక్కడికి వచ్చేత తన మనశ్శాంతికోసం ఏవో మహిమలున్నాయని ఒక హిందూ సాధువుని ఆశ్రయించడమేమిటన్న సంకోచంతో, అక్కడి నుండి వైట్‌ఫీల్డ్ రావడానికి నిరాకరించేడు. అయితే, అందరూ గట్టిగా పట్టుబట్టడంతో బృందావన్ వచ్చి దర్శనం లైసులో కూర్చున్నాడు.

మర్నాడు ఉదయం ఆ గ్రూపుని స్వామి ఇంటర్వ్యూకి పిలిచేరు. చిన్నతనం నుండి బొజానీ దైవ భక్తుడు. అయితే, జీసస్‌తో ప్రత్యక్ష అనుభవం గురించీ, చర్చిలో ఉన్న

విభేదాల గురించి, దైవానుగ్రహం గురించి అతడికి ఉన్న సందేహాలను, అతడు అడుగకముందే, తన ప్రశ్నలకు సమాధానమూ అన్నట్లు భగవాన్ బాబా కూలంకషంగా విశదీకరించేరు. బొజానీ నిర్ఘాంతపోయి విన్నాడు. భగవానుని వదనంలో అనిర్వచనీయమైన తేజస్సు గోచరించింది. వారి శాంతియుత మందహాస భరితమైన మృదుమధుర భాషణతో అతడు బాబాలో జీసస్‌ను చూశాడు. తర్వాత బాబా, 1973 డిసెంబరులో వారు అతడి గృహంలో ప్రత్యక్షమైన సంఘటనను తమంతట తామే ధ్రువీకరించారు. నాలుగేళ్ళ తర్వాత బొజానీ కేన్సర్ వ్యాధితో బాధపడుతూ స్వామిని దర్శించగా విభూతి ప్రసాదించి ఆ వ్యాధిని నిర్మూలించేరు.

తర్వాత ఆ దంపతులు తమకు కలిగిన అనేక దివ్యానుభవాలతో బాబా యెడల సంపూర్ణ భక్తి విశ్వాసాలు పెంచుకున్నారు. 1980నుండి 1986 వరకూ అమెరికాలో అతి పెద్దదైన ఫోనీక్స్ సత్యసాయి సెంటర్‌కి రాబర్ట్ బొజానీ చైర్మన్‌గానూ, అతని సతీమణి బార్బరా న్యూస్ లెటర్ ఎడిటర్‌గానూ ఎన్నికై సేవలందించారు.

మంచి నీళ్ళతో 'భీర్స్'

ఇద్దరు అమెరికన్లు బెంగళూరులో ఫ్లైట్ దిగి సరాసరి టేక్సీలో పుట్టపర్తి చేరేరు. చాలా బడలికగా ఉండటంవల్ల, వాళ్ళవద్ద రెండు విస్కీ బాటిల్స్ ఉన్నాయి, వాళ్ళు గది తలుపులన్నీ మూసేసి, ఆశ్రమ నిబంధనలకు విరుద్ధంగా, ఒక బాటిల్ మూత తీసి చెరో గ్లాసులోనూ కొంచెం కొంచెం పోసుకుని, 'భీర్స్' అంటూ గ్లాసులు తగిలించుకుని త్రాగగా అది విస్కీ లాగ లేదు, మంచి నీళ్ళలాగ ఉంది. దాన్ని పారబోసి రెండో బాటిల్ ఓపెన్ చేసేరు. చూడ్డానికది విస్కీలాగుందికాని రుచి మాత్రం మంచి నీళ్ళే!

సాయంత్రం దర్శనం లైనులో కూర్చున్నప్పుడు స్వామి వాళ్ళ ప్రక్కగా నడచి వెళుతూ వాళ్ళను చూసి చిరునవ్వుతో, "భీర్స్" అన్నారు. స్వామి లీలకు, వాళ్ళకు బుద్ధిచెప్పిన హాస్యభరిత సన్నివేశానికి ఆశ్చర్యంగా నవ్వుకుని వాళ్ళు లెంపలేసుకున్నారు. తర్వాత రెండు రోజులకి స్వామి వాళ్ళని పిలిచి మాట్లాడేరు.

చెక్కు చెదరని మృత దేహం

డాక్టర్ ఎన్.ఎమ్. అల్రేజా బొంబాయిలో సర్టిఫైయింగ్ సర్జన్‌గా ఉన్న గవర్నమెంటు ఉద్యోగి. 1970 నుండి ఆయన స్వామి భక్తుడు. చాలా నీతి నిజాయతీలుగల ఆఫీసర్‌గా పేరు సంపాదించేడు. ఆరోజుల్లో జోసెఫ్ అనే యువకుడు నీళ్ళలో మునిగి మరణించగా శవ పరీక్ష చేసి సర్టిఫికేట్ ఇచ్చేడు. జోసెఫ్ దేహాన్ని కాఫిన్‌లో పెట్టి ఖననం చేశారు. కొన్నాళ్ళు పోయిన తర్వాత, జోసెఫ్‌ని పొడిచి చంపి నీళ్ళలో పడేశారని, శవ పరీక్షలో ఆ విషయం కప్పిపుచ్చబడింది అన్న బలమైన అనుమానాలతో ఫిర్యాదు వచ్చింది. ఆ శవాన్ని బయటికి తీసి, తిరిగి కోర్టు నిర్ణయించిన ఎంక్వయిరీ కమిటీ సమక్షంలో పరీక్ష చేసి రిపోర్టు డాఖలు చెయ్యమని కోర్టు ఆర్డర్ వచ్చింది. ఇది డాక్టర్ అల్రేజా మీద పరోక్షంగా మోపబడిన నేరం. తన నిజాయతీని స్వామి నిరూపించాలని అల్రేజా ప్రార్థించేడు.

ఎంక్వయిరీ కమిటీ ముందు ఆ శవపేటికను త్రవ్వి బయటకు తీయగా, మృతదేహం అన్ని అవయవాలతో చెక్కుచెదరకుండా ఉంది. ఆ కమిటీ నిపుణులు అన్నివిధాలుగా పరీక్షలు చేసి, డాక్టర్ అల్రేజాకు క్షమాపణ చెప్పి రిపోర్టు రాసుకుని వెళ్ళిపోయారు. పది రోజుల తరువాతకూడా మృతదేహం అంత దృఢంగా ఎట్టి వికారమూ పొందకుండా ఉండటం ఆశ్చర్యకరమైన విషయం అన్న ఆలోచన దా|| అల్రేజాకు రాగానే, వాళ్ళందరూ వెళ్ళిపోయిన తర్వాత ఆ శవపేటికను మళ్ళీ తెరిచి మృతదేహంవైపు చూసేడు. ఆకారం చెడిపోయి క్రుళ్ళిన మాంసపుముద్దలా ఉంది. ఆ కమిటీ పరీక్ష చేసే సౌలభ్యంకోసం, తన నిజాయతీని నిరూపించడంకోసం భగవాన్ తన ప్రార్థన విని చూపిన మహిమ అది అని గ్రహించేడు. ఆ తర్వాత డాక్టర్ అల్రేజా పుట్టపర్తిలో స్థిరపడి శ్రీ సత్యసాయి జనరల్ హాస్పిటల్ సూపరింటెండెంట్‌గా ముప్పై సంవత్సరాలకు పైగా స్వచ్ఛంద సేవలందించాడు.

(సశేషం)

శ్రీ సత్యసాయి ఆరాధన మహోత్సవం

ఆత్మావలోకనంతో సాయి భగవానునితో తమకున్న దివ్యానుబంధాన్ని దృఢతరము చేసుకోవడమే యథార్థమైన ఆరాధన అనే భావనతో ప్రపంచవ్యాప్తముగా ఉన్న సాయిసంస్థల సభ్యులు ఒక నెలరోజులపాటు దీక్షబూని, వ్యష్టి స్థాయిలో, సమష్టి స్థాయిలో అనేక ధార్మిక, ఆధ్యాత్మిక కార్యక్రమాలను చేపట్టి, ఏప్రిల్ 24వ తేదీన శ్రీ సత్యసాయి ఆరాధన మహోత్సవంలో పాల్గొన్నారు.

ప్రశాంతి నిలయంలో జరిగిన శ్రీ సత్యసాయి ఆరాధన మహోత్సవానికి వేలాదిగా భక్తులు తరలి వచ్చారు. కేంద్ర మంత్రివర్యులు శ్రీ ఎమ్. వెంకయ్యనాయుడు ముఖ్య అతిథి. ఆంధ్రప్రదేశ్ క్యాబినెట్ మంత్రులు శ్రీ కామినేని శ్రీనివాస్, శ్రీ పల్లె రఘునాథరెడ్డి, మాజీ మంత్రి డా॥ జె. గీతారెడ్డి, వెంకయ్యనాయుడుగారి కుమార్తె దీపా వెంకట్ తదితర ప్రముఖులు హాజరయ్యారు.

భారత దేశంలోని వివిధ ప్రాంతాలనుండి వచ్చిన 200 మంది సంగీత కళాకారులు ఏప్రిల్ 24వ తేదీన ఉదయం గం 7.50 లకు సాయికుల్వంత్ హాలులో 'సాయి పంచరత్న' కృతులను గానం చేశారు. ఆదిత్యాశంలొ కూర్చిన ఈ కృతులను - ప్రణమామి సాయీశా (గంభీర నాట రాగం), సదా భావయామి (మాయామాళవగౌళ రాగం), చరణ సేవనం (ఆరభి రాగం), కలియుగ అవతారి (తోడి రాగం), సత్యసాయి అవతార వైభవం (మధ్యమాపతి రాగం) - సత్యసాయి మీర్పూరి సంగీత కళాశాల

అధ్యాపకురాలు డా॥ ఆర్. వసంతలక్ష్మి రచించారు. భారత స్వాతంత్ర్య సమర యోధులు, ప్రఖ్యాత తమిళ కవి శ్రీ సుబ్రహ్మణ్య భారతి మునిమనుమడు శ్రీ రాజ్ కుమార్ భారతి ఈ కృతులకు సంగీతాన్ని సమకూర్చారు. ఇవి భగవాన్ బాబావారి దివ్య జీవిత ఘట్టాలను, సందేశాలను గానరూపంలో ఆవిష్కరించాయి.

త్యాగరాజ పంచరత్న కృతుల ఒరవడిలో 'సాయి పంచరత్నాల'ను కూర్చినా వీటికి ఒక ప్రత్యేకత ఉన్నది. త్యాగయ్యకు స్ఫూర్తి నిచ్చి, వాగ్గేయకారునిగా తీర్చిదిద్ది, సాక్షాత్కార ప్రాప్తి నొసంగిన ఆ శ్రీరామచంద్రుడే నేడు శ్రీ సాయిరామునిగా అవతరించి, తన బంటులను భక్తిరసాత్మకమైన సంగీతములో ఓలలాడిస్తున్నారు కదా! సాయి పంచరత్న కృతులు ఆ దివ్య లీలావిశేషానికి తార్కాణంగా నిలుస్తున్నాయి.

శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ బ్రష్టు సభ్యులు శ్రీ ఎస్.ఎస్. నాగానంద్ తన స్వాగతోపన్యాసంలో, స్వామి విదేహులైనా తమ దివ్యవిభూతులద్వారా తమ ఉనికిని చాటుతూనే ఉన్నారు, మన అభ్యున్నతికి తోడ్పడుతూనే ఉన్నారు; ఈ ఐదేళ్ళలో మన భక్తిప్రపత్తులు ఎంతగా అభివృద్ధి చెందాయో మనము యోచించాలి అన్నారు. స్వామి అదేశాలను శిరసాపహించడమే మనము వారికి చూపవలసిన కృతజ్ఞత అన్నారు. గత నెలరోజులుగా సాయి భక్తులు చేపట్టిన దీక్షను గుర్తుచేస్తూ విశ్వ మహామంత్రము 'సమస్త లోకా స్సుఖినో భవంతు'ను పఠించి తమ ఉపన్యాసాన్ని ముగించారు.

శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థల దేశీయ అధ్యక్షులు శ్రీ నిమీష్ పాండ్య శ్రీ సత్యసాయి విద్యాజ్యోతి పథకాన్ని ప్రకటించారు. శ్రీ సత్యసాయి విద్యావిధాన ప్రయోజనాలను భారతదేశంలోని వివిధ పాఠశాలలకు వ్యాప్తి చేయడంద్వారా, ఆ విద్యాలయాలకు సాధికారతను అందించి, విద్యార్థినీ విద్యార్థులను చైతన్యవంతులను చేయడం ఈ పథకంయొక్క లక్ష్యం. ప్రారంభంలో 900 పాఠశాలలకు ఈ ప్రయోజనాలను అందించాలని నిర్ణయించారు. కేంద్రమంత్రి శ్రీ వెంకయ్యనాయుడు ఈ పథకాన్ని భగవాన్ బాబావారికి అంకితమిచ్చారు.

తదుపరి ప్రసంగిస్తూ శ్రీ వెంకయ్యనాయుడు స్వామి ఇచ్చిన స్ఫూర్తితో సాయిసంస్థలు చేస్తున్న సేవ తనను ముగ్ధుణ్ణి చేసిందన్నారు. భారతీయ సంస్కృతి వైశిష్ట్యాన్ని మనము తిరిగి గుర్తించేటట్లు స్వామి చేశారన్నారు. తోటి మానవులపట్ల ప్రేమభావంతో మెలగాలని స్వామి మనకు బోధించారన్నారు. స్వామి ఆదేశానుసారం సమాజ సేవలో నిమగ్నులం కావడమే మనము వారికి అర్పించే అత్యుత్తమ ఆరాధన అన్నారు.

అనంతరం ప్రదర్శించిన వీడియోలో హిమాచల్ ప్రదేశ్ సోలన్ జిల్లా బాసల్ గ్రామంలోని గవర్నమెంటు మిడిల్ స్కూలు బాలలు, ప్రధాన అధ్యాపకురాలు శ్రీ సత్యసాయి విద్యావిధానంవలన ఆ విద్యాలయానికి జరిగిన మేలును వివరించారు.

ఆరోజు ప్రసారమైన దివ్య సందేశములో స్వామి భారతీయులు ప్రాచీన కాలమునుండి కూడా త్యాగమునకే పట్టము కడుతూ వచ్చారు, ధర్మమునే అందల మెక్కించారు, న్యాయమునకే కంకణం కట్టారు, సత్యాన్ని స్వాగతించారు అన్నారు. ఇట్టి ప్రాచీన సంస్కృతిని ఆధునికయుగంవారు మరిచారు అన్నారు. ఐశ్వర్యంతో పాటు ఔదార్యాన్ని పెంచుకోవాలి, సంపద పెరిగినప్పుడు త్యాగముకూడా పెరగాలి అన్నారు. సత్యధర్మాలను రక్షించండి, అవే జగత్తును రక్షిస్తాయి అన్నారు. మానవత్వాన్ని పెంపొందించుకోవడానికి ఆహార విహారాలలో కొన్ని నియమాలను పాటించాలని స్వామి సూచించారు. ఈరోజున మీరందరూ మద్యపానాన్ని, ధూమపానాన్ని, మాంసభక్షణను త్యజించండి, దీనిని మీరు స్వామికి ఇచ్చే కానుకగా భావించండి అన్నారు. అప్పుడు మీరంతా బాగుపడతారు, దేశం బాగుపడుతుంది. మీకు విశ్వాసముంటే, ఈ క్షణంలోనే వీటిని త్యజించండి. ఈ సంకల్పాన్ని రేపటికి వాయిదా వేయవద్దు. ఇదే ఈనాడు నేను మీనుండి ఆశిస్తున్నది, అన్నారు.

మహా నారాయణసేవ

ఆరాధనోత్సవం రోజున ప్రశాంతి నిలయమందలి హిల్ వ్యూ స్టేడియంలో మహా నారాయణసేవ జరిగింది. పల్లె ప్రజలు వేలాదిగా స్టేడియానికి వచ్చి భగవాన్

బాబావారి ప్రసాదాన్ని భుజించి, వస్త్రాలను అందుకున్నారు. మహా నారాయణసేవ జరిగే సమయంలో కేంద్రమంత్రి హిల్ వ్యూ స్టేడియంను దర్శించి, అక్కడ చేరిన దాదాపు నలభై వేలమంది నారాయణులలోనే తాను స్వామిని దర్శిస్తున్నానన్నారు.

ఏప్రిల్ 24వ తేదీన సాయం సమయంలో శ్రీ మేండ్లాలిన్ రాజు భక్తి గీతాలను స్వామి సన్నిధిలో వినిపించారు. తదుపరి కొంత సమయం భజన జరిగింది.

ఉగాది పర్వదినం

ఏప్రిల్ 8వ తేదీన ఉదయం వేదపండితులు, జ్యోతిశ్శాస్త్రవేత్తలు అయిన శ్రీ కుప్పా శివసుబ్రహ్మణ్య అవధాని ప్రశాంతి నిలయంలో భగవాన్ బాబావారి దివ్య సన్నిధిలో పంచాంగ శ్రవణం నిర్వహించారు. ఈ సంవత్సరంలో చెడును దునుమాడే రుద్రుడు ఆధిపత్యం వహిస్తున్నాడనీ, ప్రజలు సత్కార్యాలలో నిమగ్ను లవుతారని, అందువలన చెడుకంటే మంచి అధికంగా జరుగుతుందన్నారు. శుక్రుడు రాజు కావడంవలన ప్రభుత్వాలు జనరంజకంగా పాలిస్తాయన్నారు. జాతీయ సంపద పెరుగుతుందన్నారు.

భగవాన్ బాబా తమ దివ్యసందేశంలో ప్రజలు నైతిక విలువల పతనాన్ని అరికట్టి, సద్వర్తనులై చరించాలని, అది మానవాభ్యుదయానికి తోడ్పడుతుందన్నారు. అంతరంగాన్ని దుర్భావములు, దుష్ట చింతనలు, స్వార్థ ప్రయోజనాలనే మలినాలనుండి దూరం చేసి పరిశుభ్రం గావించుకోవాలన్నారు. జన్మరాహిత్యానికై పాటుపడ వలసిందిగా ఉద్బోధించారు.

ఆ రోజున సాయంవేళలో డా॥ టి.కె. సరోజ మరియు డా॥ టి.కె.ఎల్. సుజాత సోదరీమణులు సాయికుల్యంత్ హాలులో కర్ణాటక సంగీత కచేరీని నిర్వహించారు.

తమిళ సంవత్సరాది మరియు 'విశు' ఉత్సవాలు

ఏప్రిల్ 14న తమిళుల మరియు మళయాళీయుల నూతన సంవత్సరాది. ఏప్రిల్ 12 నుండి ఏప్రిల్ 14 వరకు తమిళ భక్తులు, ఏప్రిల్ 15, 16 తేదీలలో మళయాళీ

భక్తులు స్వామి సన్నిధిలో సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలను ప్రదర్శించారు. ఏప్రిల్ 12వ తేదీన సాయం సమయంలో శ్రీమతి విద్యాకల్యాణ రామన్ సంకీర్తన చేశారు. 'వందనం రఘునందన', 'బ్రోచేవారెవరూ', 'సామజ వరగమనా', 'ఉయ్యాలలూగుమా' పాటలు పాడారు.

ఏప్రిల్ 13వ తేదీన శ్రీ ఎమ్. జయకుమార్ వారి సోదరునితో కలసి సాక్సోఫోన్ పై భక్తి గీతాలను వినిపించారు. 'మానస భజరే', 'గోవింద కృష్ణ జై', 'భో శంభో శివశంభో స్వయంభో' పాటలు భక్తులను ఆకట్టుకున్నాయి.

ఈ కార్యక్రమానికి ముందు తమిళనాడు భక్తులు పూర్ణచంద్ర ఆడిటోరియంలో తిరుచెన్ గోడ్ ఉత్సవమూర్తికి అభిషేకం నిర్వహించారు. 1992 ఏప్రిల్ 19న భగవాన్ బాబావారు కొడైకెనాల్ వెళుతూ ఈ అర్ధనారీశ్వర ఆలయాన్ని సందర్శించడంతో ఆ దేవాలయ శోభ ఇనుమడించింది.

ఏప్రిల్ 14వ తేదీన తమిళ సంవత్సరాదినాడు వయోలిన్ సోదరీమణులుగా అంతర్జాతీయ ఖ్యాతి నార్జించిన డా॥ ఎమ్. లలిత మరియు శ్రీమతి ఎమ్. నందిని భక్తి గీతాలను వినిపించారు. అంతకుముందు జస్టిన్ బి. రాజేంద్రన్ 'మానవాళికి స్వామి ఇచ్చిన సందేశం' అనే అంశంపై ప్రసంగించారు.

ఏప్రిల్ 15వ తేదీన ఉదయం 'విశు' పండుగ కార్యక్రమాలలో భాగంగా శ్రీ గిరీష్ సూర్యనారాయణ నేతృత్వంలో మహిళలు, పురుషులు 21 మంది 'వైట్ ఫెదర్స్' బ్యానర్ పై గురువాయూర్ శ్రీకృష్ణనిపై భక్తి గీతాలు, శ్రీరామునిపై భక్తి గీతాలు వినిపించారు.

ఆరోజు సాయంకాలం శ్రీ సనాల్ కుమార్ వర్మ వారి సహచరులతో కలసి సంప్రదాయ భజన సంగీతాన్ని ఆలపించారు. శ్రీ వర్మ గణేశుని భజనతో ప్రారంభించి శ్రీకృష్ణుని, మహేశ్వరుని, జగన్నాథను, సుబ్రహ్మణ్యేశ్వరుని కీర్తిస్తూ పాటలు పాడారు. 'వీర మారుతీ గంభీర మారుతీ' పాట పాడే సమయంలో దివ్య సన్నిధానమువద్ద ఉన్న భగవాన్ బాబావారి చిత్రపటాన్ని అలంకరించిన పూల మాలలో కొంతభాగం విడివడింది. ఆ సంఘటన స్వామి యొక్క అనుగ్రహపూర్వక ప్రతిస్పందనగా భక్తులు భావించారు.

ఏప్రిల్ 16వ తేదీన సాయంవేళలో కుమారి అభిరామి అజయ్ 'జై గణేశ' పాటతో ప్రారంభించి, కర్ణాటక బాణీలో కీర్తనలను, అభంగాలను, ప్రశాంతి భజన పాటలను పాడారు. మళయాళంలో భక్తి గీతాలను ఆలపించారు. అన్నమాచార్య కీర్తనలు గానం చేశారు. 'సమస్త లోకా స్సుఖినో భవంతు' ను ముమ్మారు పఠించి సంకీర్తనను ముగించారు.

- దివి చతుర్వేది

FELLOWSHIP PROGRAM IN CARDIAC ANAESTHESIA UNDER IACTA EDUCATION AND RESEARCH CELL

Applications are invited from candidates who have passed MD/DNB Anaesthesia from recognised university or MCI equivalent to undergo two year training in fellowship program in cardiac anaesthesia .

Interested candidates may apply with full particulars to

The Director, SSSIHMS-PG before 1st June 2016 by e-mail to **academicspg@sssihmspg.org.in**

The stipend will be paid as per the rules of the Institute.

Director

సాక్ష్యమేల!

అగుగాతన్ దిగ్విజయము
భగవంతుడు సత్యసాయి పరమేశునకున్
జగమంతట సుఖశాంతులు
చిగురింపజేయగల్గు చిద్రూపునకున్

తనను దర్శింప నెట్టుసున్ దరముగాక
పరితపించెడి తనవారి బాధ దీర్చు
నెట్టులో లాగి సన్నిధి నిచ్చి తన్ను
సాయి భగవంతుడన వేటు సాక్ష్యమేల ॥

పొంగిపోవడు నీవు దేవుడటన్న
గాదు కాదన్న సుంతయున్ రాదు కినుక
వదరు పిట్టలు తము దాము పదముఁ బట్టు
సాయి భగవంతుడన వేటు సాక్ష్యమేల ॥

పెలుగుటేగాని యెన్నడున్ దలుగబోని
కాలము విధాన, గడు నిరాఘాటముగను
స్వామి సతీర్థి విశ్వసంభరితమౌను
సాయి భగవంతుడన వేటు సాక్ష్యమేల ॥

అవిరళ మహాప్రవాహిని యటుల భువికి
భౌతికాధ్యాత్మికైశ్వర్య వరదుడగుచు
నిచ్చుటేగాని పుచ్చుకొంటెపుడు లేని
సాయి భగవంతుడన వేటు సాక్ష్యమేల ॥

ఎంత దూరాన నెవ్వడేమేమి తలచు
నెంత యేకాంతముగ నెవ్వడేమి పలుకు
నంతయున్ జెప్పు వారెంతౌ వింత నొంద
సాయి భగవంతుడన వేటు సాక్ష్యమేల ॥

తనకు సంకల్పమొదవిన తత్క్షణంబు
దేనినేనియు మానవాతీత రీతి
నిత్యమెన్నేని సృష్టించు సత్యశక్తి
సాయి భగవంతుడన వేటు సాక్ష్యమేల ॥

పరుల నీడయు నోర్వనివార లిచట
నఖిల దేశ మతస్థు లత్యంత మైత్రి
బరగుదురు స్వామి ప్రేమాస్త్రబద్ధులగుచు
సాయి భగవంతుడన వేటు సాక్ష్యమేల ॥

సత్య జయ మంగళము జగజ్జనక నీకు
ధర్మ జయ మంగళము విశ్వధారి నీకు
ప్రేమ జయ మంగళము నీకు వేదమాత
శాంతి జయ మంగళము నీకు సాయి దేవ ॥

- రామశర్మ

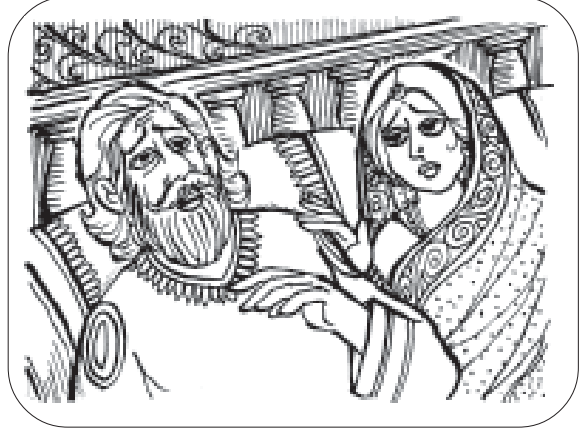
ఏది సత్యం?

జనక మహారాజు ఒకనాటి రాత్రి భోజనం తరువాత తన సామంతులతో, మంత్రులతో ఏదో మాట్లాడుతూ ఉండినందువల్ల కొంత ఆలస్యంగా తన పడక గదికి వెళ్లాడు. మహారాణి, దాస దాసీజనములు అనేక సేవలు చేస్తున్నారు. రాజుకు నిద్ర వచ్చింది. అది కనిపెట్టి మహారాణి దాస దాసీజనములను బయటకు వెళ్ళుమని సంజ్ఞ చేసింది. మహారాజు దగ్గర కూర్చుండిపోయింది రాణి. కొంతసేపటికి జనక మహారాజు లేచి, “అది నిజమా? యిది నిజమా?” అని పెద్దగా కేకలు వేయడం మొదలుపెట్టాడు. మహారాణి చాలా కంగారు పడింది.

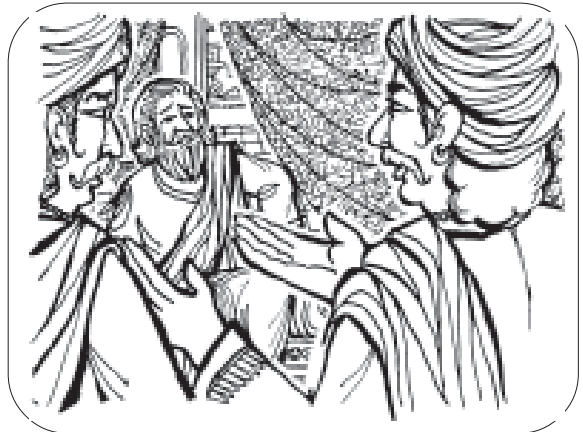
అనేక ప్రశ్నలు వేసింది. కానీ, రాజు అన్ని ప్రశ్నలకు ఒకటే జవాబుగా - “అది నిజమా? యిది నిజమా?” అని అరుస్తున్నాడు. మహారాణి పరిచారకులను పిలిచింది. మంత్రులను రప్పించింది. అందరూ, “మహారాజా, ఏమిటి

మీ సందేహం?” అని ప్రశ్నించారు. అన్నింటికీ ఒక్క సమాధానమే - “అది నిజమా? యిది నిజమా?” అని.

మంత్రులందరూ చేరి వసిష్ఠులవారిని తీసికొని వచ్చారు. వసిష్ఠులవారు, “మహారాజా! ఏమి జరిగింది?” అని ప్రశ్నించారు. దానికికూడా జనక మహారాజు, “అది నిజమా? యిది నిజమా!” అని అడిగాడు. వసిష్ఠులవారు కన్నులు మూసుకొని ధ్యానంలో కూర్చున్నారు. ఆయన త్రికాలజ్ఞాని గనుక జరిగినదానిని తెలుసుకొన్నారు.

జనక మహారాజుకు నిద్రలో ఒక స్వప్నం వచ్చింది. ఆ స్వప్నంలో మహారాజు అనుభవం యిది: అతను

రాజ్యభ్రష్టుడైనాడు. అరణ్యములో తిరుగుతున్నాడు. విపరీతమైన ఆకలి వేసింది. ‘ఆకలి, ఆకలి’ అని అరుస్తూ తిరుగుతున్నాడు. ఆ అరణ్యంలో కొందరు దొంగలు చేరి ఏదో భుజిస్తున్నారు. ఇతన్ని చూచి ‘పాపం, ఎవరో రాజు వలె ఉన్నాడ’ని జాలిపడి కొంత ఆహారము నందించారు. మహారాజు చేతులు చాచి ఆహారము నందుకోబోగా ఒక గ్రద్ద వచ్చి దానిని తన్నుకొనిపోయింది. “అయ్యో, చిక్కిన

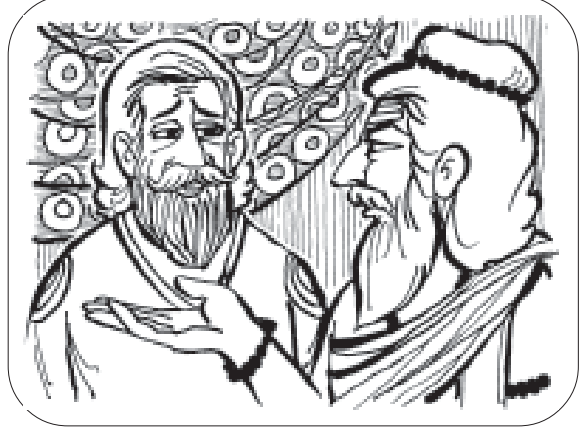

అది నిజమా, యిది నిజమా? అనే ప్రశ్న అతనికి కలిగింది, అని వసిష్ఠులవారు అక్కడ ఉన్నవారందరికీ వివరించారు. మహారాజుతో, “మహారాజా! అదీ నిజము కాదు, యిదీ నిజము కాదు. నీవే నిజము. స్వప్నంలో నీవున్నావు. జాగ్రతలో నీవున్నావు. కానీ, స్వప్నంలో జాగ్రత లేదు. జాగ్రతలో స్వప్నం లేదు. రెండింటియందు ఏది కలదో అదియే సత్యము” అని తెలిపారు.

ఆహారమునుకూడా దక్కించుకోలేకపోయానే” అని బాధ పడుతూ గట్టిగా “ఆకలి, ఆకలి” అని అరచినాడు.

ఇంతలో మహారాజుకు మెలకువ వచ్చింది. లేచి చూచేసరికి తానున్నది అంతఃపురములో హంసతూలికా తల్పమున. కానీ, స్వప్నంలో తాను ఆకలితో అలమటిస్తూ కేకలు పెడుతూ అరణ్యములో సంచరిస్తున్నాడు. మరి

మన జీవితము ఒక కలవంటిదే. ఏనాటికైనా దీనిని వదలివెళ్లిపోవలసిందే అన్న సత్యమును మనము గుర్తించి, దేనియందూ మమకారము పెంచుకోకుండా ఉండాలి. అదే నిజమైన వైరాగ్యము.

- బాబా

చిత్రకారులు: భావరాజు వేంకట సత్యమూర్తి

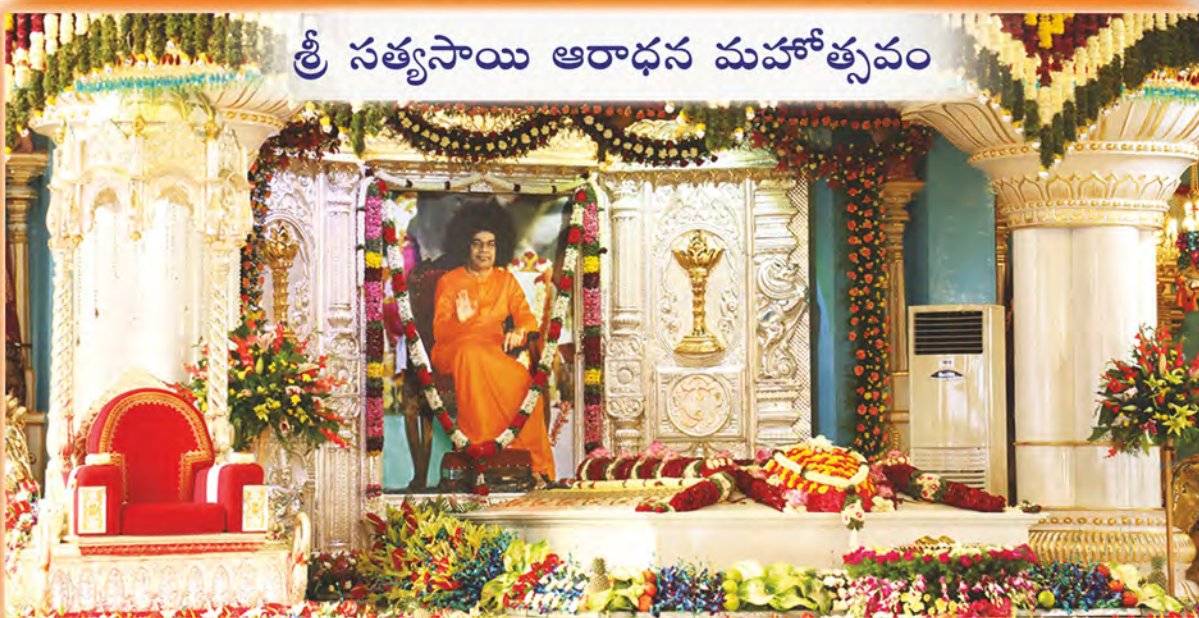
ముఖ్య అతిథి ప్రసంగం

‘శ్రీ సత్యసాయి విద్యాజ్యోతి’ ఆవిష్కరణ

సాయి పంచరత్న కృతుల సమర్పణ

శ్రీ సత్యసాయి ఆరాధన మహోత్సవం

మహా నారాయణ సేవ, వస్త్రదానం

పంచాంగ శ్రవణం

తిరుచెన్గోడ్ ఉత్సవమూర్తికి అభిషేకం

మళయాళీయుల సంప్రదాయ భజన కార్యక్రమం

వార్షిక చందా: ₹ 60 (భారతదేశంలో) ₹ 550, లేక \$ 13 లేక £ 9 (విదేశాలకు)
చందా రుసుము ఒకటి లేక, రెండు, లేక మూడు సంవత్సరములకు స్వీకరింపబడును.

సనాతన సారథి చందాలు మనీయార్డరుద్వారా, లేక పర్సనల్ చెక్ ద్వారా, లేక డిమాండ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారా లేక, ఆన్ లైన్ పద్ధతిన మా వెబ్ సైటు www.sanathanasarathi.org ద్వారా చెల్లించవచ్చును. చందాలు పంపవలసిన చిరునామా: కన్వీనర్, శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం - 515134, ఆంధ్రప్రదేశ్.